

Nasla prihodnja kampanja

V zapisniku minule seje glavnega odbora je bilo omenjeno, da se bo odobrena "V" kampanja mladinskega oddelka pričela s 1. marcem. Ker je pa treba za isto pripraviti umesten ter obširen načrt, se je otvoritev te kampanje podaljšala za en mesec; torej se bo ista pričela šele 1. aprila. To bo ravno ob nastopu 50-letnega poslovanja naše Jednote.

Do tedaj imate torej cel mesec časa, da se na to izredno kampanjo dobro pripravite in poagitarate za pridobitev novih članov, da bomo na ta način lahko že prvi mesec beležili lep uspeh. Niti enega društva ne bi smelo biti v tej kampanji, ki bi ne bilo aktivno!

OD FARE SV. ŠTEFANA, MINN.

Č. g. John Trobec, župnik prve in najstarejše slovenske cerkve v Ameriki, tamkaj v "hosti" pri Sv. Stefanu, ali na Brockwayu, Minn., nam je te dni doposlal cerkveni letni račun za leto 1942. Iz istega posnemamo sledeče:

Lani je bilo v fari 12 krstov, ena poroka in tri smrtni slučaji ali pogrebi. Dohodkov \$6,491.97, stroškov \$6,330.34 vstevši odplačilo \$2,000 na cerkveni dolg, ki znaša sedaj samo še \$1,164.82. K cerkvi spada lepo zidano župnišče in velika moderna cerkvena dvorana iz opeke.

V seznamu faranov, ki so plačevali za stolnino in razne druge kolekte, najdemo 256 imen skupaj. Značilno je pri tem dejstvo, da tvori 10 različnih imen, ali 10 družin skoraj polovico vseh faranov te cerkvene občine, namreč 103. Te pionirske farmerske družine so: Justin, 14 imen, Legat 12, Oman 12, Blenkush 11, Smolej 11, Peternel 11, Zupan 10, Hleban (Hlabanja) 9, Schumer 7, Vouk 7 itd.

K vojakom je odšlo dosedaj 52 fantov iz navedene fare.

Naj bo k sklepu še omenjeno, da je ta naselbina Sv. Stefana stara že 76 let, leta 1871 je pa na ond stala že prva lesena slovenska cerkev.

Pri ondotnem našem društvu sv. Stefana, št. 197, vrši že več let tajniške posle ondotni župnik Father John Trobec, ki pastiruje med svojimi dragimi "hostarji" neprestano že 42 let. To je gotovo tudi edini slučaj pri naši Jednoti, da imamo duhovnika pri kakem društvu kot tajnika.

VODJA INDIJCEV NA GLADOVNI STAVKI

New Delhi, Indija. 22. febr. — Mohandas K. Ghandi, voditelj narodne stranke indijskega ljudstva je že 12. dan na gladovni stavki zaprt v palači Aga Khana. Ker noče uživati nobene hrane izvzemši kar mu jo zdravniki vsilijo, je postal 73 letni borec za neodvisnost Indije že tako slab, da bo najbrže umrl.

Deveti član KSKJ padel za domovino

Dne 4. februarja sta prejela Mr. in Mrs. Joseph Verchek v Strabane, Pa., od vojnega departamenta v Washingtonu obvestilo, da je bil njih sin Louis Bobby nedavno ubit na Tulagi, Solomonovo otočje, Avstralija. Služil je že dve leti pri mornarici in je bil korporal. Spadal je k društvu sv. Jeronima, št. 153 KSKJ, Strabane, Pa.

Bolj obširno poročilo o smrti tega člana se nahaja na današnji Our Page. Ko dobimo sliko pokojnika, bomo isto na tem mestu priobčili.

Bodi pokojniku ohranjen najblajši spomin!

K VOJAKOM

Cleveland, O. — Dne 8. februarja je odšel k vojakom Frank Bizaj Jr., sin Franka in Frances Bizaj iz 2025 W. 106. St. — Dne 9. februarja je bil poklican v armado Emil Prince, sin Karla in Frances Prince iz 7800 Prince Ave. — Pvt. Henry J. Skubin, kojega starši živijo na zapadni strani mesta, služi pa že štiri mesece pri pehoti v Floridi. Starši vseh gorinavedenih vojakov, tako tudi br. Prince spadajo k društvu sv. Križa št. 214 KSKJ. Mnogo sreče in zdravja želimo vsem tem fantom.

SEST SINOV SLOVENSKE DRUŽINE PRI VOJAKIH

Joliet, Ill. — Zna slovenska družina Mr. in Mrs. Anton Dornik, na Raub St., ima šest sinov v službi Uncle Sama. Takih družin pač ni veliko ne med drugimi. Cast jil!

DVOJNI ČAS V OHIO

Ker je zakonodaja države Ohio te dni odobrila zakon glede premembe časa in je istega tudi guverner Bricker že podpisal, se je ponekod dne 21. februarja ob 1. zjutraj ure za eno uro nazaj pomaknilo. S tem bo ustrezno osobito farmerjem, toda ne pa mešancom. Tako se bo čas v vseh državnih uradih držalo po novem. Samo tri večja mesta, Columbus, Youngstown in Dayton se bodo tudi ponovem času ravnala, druga mesta, med temi tudi Cleveland, bodo ostala pa še pri starem času.

PRIZADETE GOSPODINJE

Washington. 21. febr. — Urad za prehrano in določevanje cen je odredil, da se ne sme od 21. febr. do 4. marca v nobeni trgovini širom dežele prodajati konzerviranega sadja in zelenjav v konvah. Od tega dneva naprej se bo moralo sploh vsa živila kupovati na kupone, ali po točkah (points). Vsaka oseba, neglede na starost bo lahko kupila v marcu blaga za 48 točk; v ta namen se je treba te dni registrirati in si preskrbeti potrebne kupone.

Obrambno-varčevalni bondi serije E se dobe v tako nizki vrednosti kot \$25; nakupna cena istih pa je \$18.75.

Novi grobovi v Clevelandu

Frances Močilnikar

Po dolgi bolezni je umrla na svojem domu Mrs. Frances Močilnikar, rojena Dremel, doma je bila iz St. Vida pri Ljubljani, odkoder je prišla v Ameriko pred 45 leti. Tukaj zapuša soproga Franka, sina Josepha, štiri hčere: Mary Renfrow, Anna, Lena Stoff, Frances Denko in vnuke. Bila je članica društva sv. Jožefa, št. 169 KSKJ.

Margaret Jakopič

Dne 20. februarja zvečer je umrla Mrs. Margaret Jakopič, rojena Gorjup, stara 66 let, vdova zadnjih devet let. Doma je bila iz Velikih Blokov. V Ameriki je bila od leta 1906, bolehalo je več let. Zapuša tri sinove in dve hčeri: Mrs. Antonette Golob, Victor, Anthony in Max ter Mrs. Anna Ribič. Stara mati je bila štirim vnukom. Pripadala je k društvu sv. Marije Magdalene, št. 162 KSKJ.

Cecilija Modic

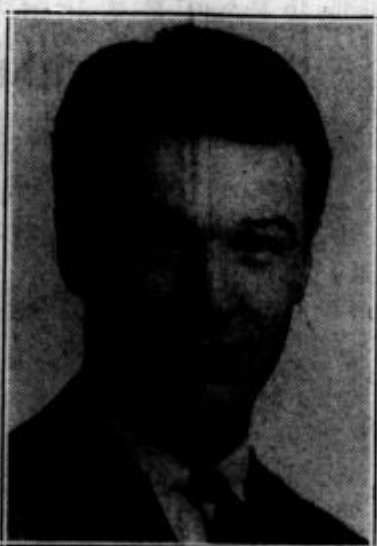
Po enoletni bolezni je umrla v nedeljo popoldne 21. februarja Mrs. Cecilija Modic, stanujoča na 3592 E. 81. St., stara 57 let. Prej se je pisala Skubec. Doma je bila iz fare Hinje, odkoder je prišla v Ameriko pred 36 leti. Bila je članica podružnice št. 15 SZZ in društva sv. Lovrenca, št. 63 KSKJ. Tukaj zapuša žalujočega soproga Blaža ter otroke: Pfc. Robert, ki se nahaja točasno nekje v Afriki; Freda, Charles in Josephine, sestro Mary Prijatelj, brata Antona v New Yorku in brata Mike ter več vnukov.

Naj počivajo v miru, prizadetim naše sožalje.

MADAMA KAI-SHEK V WASHINGTONU, D. C.

Washington, 18. febr. — Soproga kitajskega ministrskega predsednika Chaing Kai-sheka je prišla danes semkaj na obisk. Na kolodvoru sta jo sprejela predsednik F. D. Roosevelt in njegova soproga. Po ulicah do Bele hiše je bilo na tisoče radovednega ljudstva, ki je hotelo videti to visoko gostinjo. Mrs. Kai-shek, ki je bila izsolana v Ameriki in govori perfektno angleščino, je dopoldne obiskala in pozdravila kongresno zbornico, kjer je imela jako pomemben govor. Prosila je Ameriko še za nadaljnjo pomoč kitajski vladi v vojnem materijalom, kajti japonsko militaristično silo je treba docela steti. Dalje je priporočala sestavo "Korporativnega telesa narodov" po vojni, ki bi garantiralo mir. Mrs. Kai-shek je izredno hvalila tukaj naše ameriške vojake ker so tako navdušeni in lojalni svoji domovini. Zaeno je pri tej priliki obiskala v Mt. Vernonu grobnico predsednika Washingtona in položila nanjo venec, enako tudi venec na grobnico nepoznanega vojaka na Arlington pokopališču.

Novi slovenski zdravnik

Dr. William H. Jerich

Zopet bo doživela fara sv. Lovrenca v Clevelandu (Newburg), O., izvanredno čast, da bo nje sin dobil naslov doktorja vsega zdravilstva. To je Dr. William H. Jerich, kateri bo graduiral dne 26. februarja na naši Western Reserve univerzi.

Mladi gospod zdravnik je bil rojen v Clevelandu (Newburg) dne 5. januarja, 1917. Po izvanrednem uspehu je dokončal farno šolo sv. Lovrenca, potem je dve leti pohačal South Heights višjo šolo, dve leti Cathedral Latin šolo, štiri leta Ohio Univerzo in nadaljna štiri leta pa Western Reserve univerzo. Njegovo uspešno 20-letno učenje bo obilno poplačano dne 26. februarja, ko bo dobil diplomu vse zdravilstva.

Leta 1925 je pristopil v društvo sv. Lovrenca, št. 63 KSKJ in sicer v mladinski oddelk, ob 16. letu pa v odrasli oddelk. Vsa naselbina in vse članstvo se z Vami veseli Vašega uspeha. Upamo, da kot dober član društva sv. Lovrenca boste tudi kot dober Jednotar, saj Jednota potrebuje izučenih članov, kateri bodo vodili delo pri društvih in Jednoti.

Mladi zdravnik je poročen in se mu je rodil pred 14 dnevi sin, kateri bo lahko čestital očetu k njegovemu uspehu. Le žal, da Dr. Jerich ne bo prve dni po graduaciji več med nami, ker vojna služba ga že kliče.

Naj na tem mestu opišem še starše gospoda zdravnika. Starši Ignac doma iz St. Vida pri Stični in Theresa Jerich, doma iz Horjula pri Vrhniki, sta prišla leta 1916 v Newburg in sta odprla trgovino z živili. Vse je šlo dobro, pa sreča je opotečala. Oče Ignac Jerich je v januarju, leta 1929 nenadoma zbolel in 9. januarja za vedno zatisnil svoje oči, star 43 let. Mislimo si žalost mlade vdove s šestimi malimi otroci. "Pogum velja," si je mislila mati, "zaradi otrok se žrtvujem." In je še nadalje vodila trgovino. Pa kupa bridkosti se je šenadaljevala. Dne 3. julija, 1931 je po krivdi sosed (sosed je bil neki drugorodec), požar uničil vso hišo, trgovino in vso opremo. Strašen udarec za ženo, katera je sama vse skrbela za šest malih otrok, trgovino, gospodarstvo in gospodinjstvo.

Toda pogumna žena je vse prestala; zopet je obnovila tr-

Jednotin pionir umrl

Soproga tajnika društva Jezus Dobri Pastir, št. 32 KSKJ v Enumclaw, Wash., nam poroča, da je ondi dne 2. februarja umrl v visoki starosti 81 let naš sobrat Joseph Malnerich, soustanovnik navedenega društva, 32-letni tajnik, potem pa blagajnik skoraj do konca svojega življenja.

Pred enim letom in pol mu je umrla žena, za katero je prav vidno žaloval in končno vsled visoke starosti tudi začel pešati, dokler ga ni smrt odvedla v večnost.

Malnerichevi so imeli devet, v katoliškem duhu lepo vzgojenih otrok; vsi so že preskrbljeni. Bilo pet sinov in štiri hčere, izmed katerih je ena redovnica v samostanu v Portland, Oreg.

V Enumclaw je imel pokojnik obširno posestvo. Bil je vedno pri volji pomagati, osobito kakoli katoliški stvari, tako je tudi on veliko pripomogel, ko so v Krain-u delali katoliško cerkev in pokopališče.

Bodi mu ohranjen blag spomin, prizadetim pa naše sožalje.

Važno za Collinwood

Oni vlagatelji stare North American banke, ki imate dobiti dividende in ki stanujete v Collinwoodu in okolici, dobite isto na North American banki, vogal Waterloo Rd. in 156. cesta in ni treba hoditi na glavni urad na St. Clair Ave.

govino in postavila hišo. Pa prišla je depresija, odjemalci smo blago za živila jemali, ali plačevati nismo mogli. Zopet veliko skrbi zanjo. Pa vedno je zaupala v božjo moč in še danes vodi vzorno ter pošteno trgovino na 3583 E. 81st St.

Prišla pa je ta nesrečna vojna, starejši sin Ladie je bil prvi poklican v vojno službo; sedaj je pri zrakoplovnem oddelku v Floridi. Drugi sin Victor je pri radio oddelku v Louisiani; sin Frank pa v vojaški šoli kot saržent. In sedaj po pomirivanju za doktorja vsega zdravilstva pa odide še sin William kot zdravnik v vojaško službo. Zopet veliko skrbi za ljubeče materni srce! Upajmo, da bo tudi te vojne kmalu konec in da se naši sinovi vsi srečni in zdravi povrnejo domov.

Vam, gospod zdravnik, pa izrekam najlepše čestitke. Vem da ste veliko pretrpeli v času učenja. Saj ste le s svojo pridnostjo dosegli ta človekoljubni poklic. Saj ga ni bolj zvišene ga poklica v človeški družbi kakor je duhovnik, ki zdravi naše duše in pa zdravnik, ki zdravi naše telo. Tudi prav lepe čestitke materi, bratom in sestram, da bo Vaš sin. Vaš brat lahko lajšal naše telesne bolečine. Komu na svetu moramo biti bolj hvaležni, kadar smo bolni kot zdravniku, ako nam pomaga zadobiti zopetno zdravje, katero je največje naše bogastvo na zemlji.

Pozdrav vsem čitateljem Glasila!

Jacob Resnik.

Posnemanja vredno društvo

Društvo sv. Jeronima, št. 153 KSKJ v Strabane, Pa., je že imelo tekom sedanje vojne kupljenih vojnih bondov iz svoje blagajne v znesku \$12,000. Ko se je pa izvedelo, da je njih prvi član-vojak korporal Louis Bobby Verchek nedavno padel za domovino, je bilo na februarjski seji v blag spomin tega pokojnega junaka sklenjeno kupiti še za \$3,000 vojnih bondov.

Navedene društvo lastuje sedaj teh bondov v vrednosti \$15,000, kar menda prekaša vsako drugo društvo naše Jednote. Tako je tudi to društvo najbolj bogato, ker lastuje poleg leve svote denarja tudi krasen, moderno dovršeni nov dom (docela plačan), ki je veljal nekaj nad \$20,000. Da, naši Strabančani in Canonsburžani se lahko postavijo, ker gredo s takim lepim zgledom naprej!

Za leto 1943 je "zapisano v zvezdah" ...

London, Anglija. — Kakor se čita v zadnji izdaji Old Moore's Almanack, bo leto 1943 usodno in katastrofalno za vse tri osiščne glavarje Hitlerja, Hirohita in Mussolinija, in sploh da bo navedeno leto zelo burno. Ta "pratika", ki izhaja že 245 let in ki trdi, da se je v njej točno napovedala evropska kriza in odstop kralja Edvarda pravi da bo leto 1943 "leto obračuna." Kakor navaja, je v zvezdah zapisano sledeče:

V zapadni Evropi bo spomlad zopet izbruhnlo bojevanje; možnost sklenitve mira obstoja z vsaj eno evropsko državo do julija ali avgusta; Mussoliniju se napoveduje padec in smrt; znamenja kažejo, da bo Kitajska dosegla v septembru "zmagoslavo in prosperiteto." V oktobru se vidi možnost krvave revolucije na Japonskem, ki bo usodna za cesarjevo družino; nasprotno pa se bo "sovjetski sistem" visoko dvignil v istem mesecu. Za december se napovedujejo "strašni prizori prelivanja krvi" v Berlinu.

Almanah prerokuje dalje, da se bo v januarju 1943 izvršil napad na življenje predsednika Roosevelta, ki pa se ne bo posrečilo, in dalje da bodo Zed. državam grozili v tem letu resni industrijski nemiri. V Angliji utege priti do marca do popolne izpremembe v vladi. Za Burmo, Malajo in Nizozemsko vzhodno Indijo pa se napovedujejo "vzmetirljivi dogodki." Zvezde končno napovedujejo, da bo Josef Stalin doživljal sicer težke čase, toda slednjič se bo povzpelo tako visoko, da bo med jesenjo 1943 in poletjem 1944 užival skoraj najvišji vpliv po celem svetu.

V splošnem se trdi da bodo osiščni narodi v prihodnjem letu odvrgli jarem diktatorjev. Pariz pa, da bo do pomladi zopet svoboden.

— Kakor navadno: Bomo videli!

Velika nesreča na morju

Washington, D. C., 23. feb. — Mornariški oddelek naznanja, da je utonilo več kot 850 oseb, največ vojaštva, ali pa jih štejejo med pogrešane, kot posledica torpediranja dveh ameriških ladij v severnem Atlantiku v začetku tega meseca.

Ladji sta služili kot transportni ladji za vojaške name-ne. Izjava se glasi:

"Dve srednje veliki ameriški potniški ladji sta bili torpedirani in potopljene po sovražnih podmornicah v razdobju štirih dni v začetku februarja v severnem Atlantiku. Oba napadala sta ponoči in obe ladje sta se potopili v 30 minutah.

"Izguba med posadko in potniki, med katerimi je bilo največ civilistov in obojba od armade, mornarice, marinov in obrežne straže, je bila velika pri obeh potopitvah.

"Več kot 600 od 900 oseb na prvi ladji in več kot polovica 500 oseb na drugi ladji, je mrtva ali med pogrešanimi.

"Sorodniki so bili obveščeni." Eden izmed mornariških uradnikov je povedal, da podrobnosti napada še niso znane, toda priznava, da je med več kot 850 mrtvimi ali pogrešanimi večina članov armade, mornarice, marinov ali obrežne straže. Civilisti so bili tehnički ali drugi vojni delavci v službi naše bojne sile.

Vsi potniki na teh dveh ladjah so potovali kot civilisti, razen posadke ladij. Ladji nista bili armadna ali mornariška transporta v pravem pomenu besede.

Italijanska ofenziva proti neoboroženim kmetom

(Poročilo z dne 10. avgusta 1942.) Zadnji dnevi v Beli Krajini so bili hudi. V Metliki in Črnomlju so Italijani izropali in nato porušili hiše vsem tistim, ki imajo kakega svojca v hribih.

Drugod po vaseh pa hiše takih rodbin zažrejo, vse ljudi pa odpeljejo v konfinacijo. Iz vlakne je videti vse polno pogorišč — gozdovi ob progi so posekani, celo vinska trta je izruvana v razdalji 500 m od proge. Kljub temu pa so bili zadnji teden trije napadi na vlak. Napadi niso uspeli, posledice pa so grozovite. De 3. avgusta so odpeljali iz Bele Krajine 300 mož v internacijo. Dne 4. avgusta so selili ljudi iz Semiča. Od Semiča do Črnomlja so požgali vse zidance, da ne bi nudile zavetja partizanom. Dne 2. avgusta so partizani aretirali suhorskega župnika Rastresena in ga ubili.

MARŠAL ROMMEL ODSTAVLJEN

London. — Tukajšnji list Daily Telegraph je prejel iz Tunizije poročilo, da nemški feldmaršal Erwin Rommel ne zapoveduje več armadi osišča. Zaeno krozi vest, da je bil Rommel pri nedavnem napadu iz zraka ranjen in se zdravi v neki bolnišnici.

DRUŠTVA NAZNAJLA

DRUŠTVO SV. CIRILA IN METODA, ŠT. 8, JOLIET, ILL.

Malo zabavilo nuznalo
Dne 20. decembra lanskega leta smo imeli na glavni seji volitev odbora za leto 1943 in je bil večinoma izvoljen ves stari odbor razen drugega nadzornika, ker zaradi dela ni bil navzoč.

Sednji odbor je sledeči: Frank Terlep, predsednik; Michael Gale, podpredsednik; Matthew Buchar, tajnik; Felika Jamnik, blagajnik; John Znidarsich, zapisnikar; nadzorniki: Thomas Buchar, Louis Louis Planinc in Ludwig Solnce, bolniški odbor: Frank Dusa, John Papesch in Anton Kunstek Sr., banderonoše: Anton Barbič, John Papesch Jr. in Ben Buchar; zastavonoša Joseph Papesch; reditelj Joseph Rakar, umeševalec odbora John Petric; zdravnik: Dr. M. J. Ivec in Dr. J. A. Zalar.

Seja je bila precej številno obiskana in so se vse točke dnevnega reda rešile v zadovoljnost navzočega članstva. S sobratskim pozdravom, Matthew Buchar, tajnik.

DRUŠTVO SV. VALENTINA, ŠT. 145, BEAVER FALLS, PA.

Vabilo na izredno sejo
Cenjeni mi sobratje in sestre! Naznanjam vam, da bomo imeli izvanredno sejo v nedeljo, 28. februarja točno ob dveh popoldne v cerkveni dvorani v New Brightonu, kjer navadno zborujemo. Prosim vas vse, da pridete na to važno sejo, ki se bo vršila v korist društvene blaginje.

Resnica je, da mi vsi smo trudni, ker stalno in trdo delamo; toda pri tem ne smemo pozabiti našega društva in Jednote; zdaj je čas, da lahko malo dvignemo našo društveno blaginjo, saj se ista rabi skoro vsak dan!

Se enkrat vas prijazno vabim, da pridete na to sejo polnoštevilno. Torej na veselo svidenje!

S sobratskim pozdravom, Frank Flajnik, predsednik.

DRUŠTVO MARIJE POMOC KRISTJANOV, ŠT. 165, WEST ALLIS, WIS.

Naznanilo
Zopet vam moram poročati, da se ne bo naša prihodnja seja vršila prvo nedeljo zaradi naše 25-letnice, katero bomo praznovali ravno isti dan, dne 7. marca ali na pustno nedeljo v Labor dvorani. O tem boste še čitale prihodnjič v Glasilu. Zatorej bo naša seja dne 1. marca ob 7:30 zvečer pri naši predsednici. Pridite v velikem številu, ker to je naša zadnja seja pred slavnostjo.

Na zadnji seji je bilo sklenjeno, da se moramo vse udeležiti sv. maše dne 7. marca ob 8. uri, ki bo darovana za vse žive in mrtve članice društva in da bomo šle skupno k sv. obhajilu. Torej zopet vas prosim, udeležite se vse, da res pokažete, da ste katoličanke. V 25 letih pa boste menda lahko vse to izvršile.

Zbirale se bomo v cerkveni dvorani ob 7:30 zjutraj z reglajami.

Zahvaliti se tudi moram vsem, katere ste se zadnje seje udeležile; da, zares sem bila vesela, ko sem videla, da ste vse tako dobre volje in vsaka rada kaj pomaga. Dal Bog, da ostanete takoj še za naprej in bo za vse dobro.

S sestrskim pozdravom, Mary Petrich, tajnica.

DRUŠTVO VNEBOVZETE MARIJE DEVICE, ŠT. 181, STEELTON, PA.

Izvanredni asessment. Članica umrla. Novi odbor
Vsemu članstvu društva naznanjam sklep zadnje seje, da je na vse člane in članice raz-

pisan izredni asessment po 50 centov za društvene stroške, ki so vedno na vrsti. To doklado lahko plačate, kadar vam ljubo, vseeno vas prosim, da jo plačate brez dolgega odlašanja. Članice, ki so bile na zadnji seji 31. januarja, so ta posebni asessment takoj plačale. Posnemajte jih!

Tudi je bilo zaključeno, da katera članica plača samo svoj asessment in nič v društveno blaginjo, se za dotično v slučaju njene smrti ne bo naročilo sv. maše in tudi ne bo dobila rož.

Dalje poročam žalostno vest, da je šle dne 19. novembra, 1942 umrla naša dobra članica Mary Motan, vdova, ki je bila skrbna mati svojih otrok, dve hčeri in trije sinovi; ena hči in dva sinova so že poročeni. Njen mož je umrl pred enim letom.

Pri društvu jo bomo zelo pogrešale, ker je rada prihajala na seje in nam v raznih zadevah rada pomagala; vedno je smatrala društvo za prvo, kadar se je kaj potrebovalo. Priporočam jo v molitev in blag spomin, njenim preostalim pa v imenu društva izrekam iskreno sožalje.

Sednji odbor društva je sledeči: Predsednica Mary Gorup Sr., podpredsednica Frances Volgan, tajnica Dorothy Dermes, blagajničarka Katie Kostelec, zapisničarka Agnes Slobodnik, nadzornice: Barbara Conjar, Ana Oslaj in Agnes Slobodnik, bolniška obiskovalka Kati Kraljič, duhovni vodja Rev. M. Menko, zdravnik Dr. M. Kočevar in Dr. O. Kingsburg.

S pozdravom, Dorothy Dermes, tajnica.

DRUŠTVO SV. KRIŽA, ŠT. 214, CLEVELAND, O.

Že dolgo se nisem nič pritožil v našem Glasilu in tako je prišla moja mera polna, da moram par vrstic napisati.

Zmiraj so eni in isti člani članice, ki ne hodijo na društvene seje, udeležijo se jih največ 10 do 11 in tako jaz dostikrat sedim celo uro, da pride dovolj članov, da zamoremo sejo otvoriti. Prosim torej, da bi se bolj redno seje udeleževali, ker sem tudi jaz zaposlen v vojni industriji, kjer moram biti vedno o pravem času, a vi, drugi ne?

Še eno stvar bom dal na znanje, da ta mesec je samo 28 dni, prosim, da ste s svojim asessmentom ob pravem času, zadnji dan je dne 25. februarja. Kateri ne poravnava, ga bom suspendiral. Naj vsaki pazi, kdaj je za plačati, ker meja je prišla že tako daleč, da eni mislijo: "Če ne bom danes plačal, bom pa drugi mesec." Drugi pa menijo: "Saj je še časa do 30. bom že plačal." In ta povest se je dogajala zadnjih šest let, kar sem tajnik našega društva. Dostikrat moram kar v zrak pogledat, če bo kaj banekov padlo doli, da bi asessment poslal v Joliet, ker v glavnem uradu ne čakajo do 36 v mesecu, ker tudi toliko dni ni.

Prosim člane in članice, pridite bolj redno na sejo in bolj redno plačujte svoj asessment, ker s tem si boste sebi in meni prihranili sitnosti, tako tudi društvu in Jednoti stroške.

Naj bo zaenkrat tega zadosti in še enkrat vas cenjeni člani in članice prosim, udeležujte se bolj redno društvenih sej kot ste se jih dosedaj in tako bomo lahko složno napredovali.

S sobratskim uoizdravom, James Stepic, tajnik.

DRUŠTVO SV. KRISTINE, ŠT. 219, EUCLID, O.

Dragi mi člani in članice! Glejte, da prečitete v Glasilu sklep zadnje glavne letne seje, vršice se v Jolietu meseca ja-

nuarja, 1943. Preberite Glasilo drugih društev dopise in pa prepričajte se sami. Pridite na sejo, da vam prečitam pismo iz glavnega urada, da je 10 centov naklad v Patriotični sklad in to na vse člane in članice. le vojaki so prosti in pa mladi člani, ki plačujejo po 25 centov; vsi drugi pa morajo prispevat 10 centov na mesec v ta sklad in to bo do preklica. Ne jezite se, saj to gre za dobro stvar. Le pomislite, koliko žrtvujejo vsi oni, ki se bore na raznih frontah; tvegajo življenje za nas, za našo domovino, da mi še prosto dihamo! In bi godrnjali za teh 10 centov? Oh ne! To naj velja vsem tistim, ki pošiljajo asessment po otrocih, prosim, da pošljete pravilno vsoto za mesec mare. Pazite na točnost, ker je ta mesec kratek, torej plačajte vsi do 26. februarja. Kateri bo kasneje plačal, bo prepozen, ker čas je, da se držimo reda.

Prosim tudi, da se potrudite in pomagajte, da bo naš uspeh za 16-letnico uspel v ta namen bo 14. marca ob 7 uri peta sv. maša za vse žive in mrtve članice. Prosim, drago članstvo, da se odzovete v velikem številu: pridite z znaki in popoldne pa na sejo. Tekoči mesec je bila seja bolj slabo obiskana, ker je bilo res slabo vreme. Zahvalim se sestri Frances Kosten, k me je prišla iskat z avtom. Ir kaj vse je imela sestra Kosten za to sejo—fine krofe in kekse brat Frank Kosten je pa poslal eno galono ohlajene. Ko sem zvedela, da so pri Kostenovih vse to odločili prineset, sem pa še jaz eno ocvirkovo potico spekla. Veste, vse te dobrote so nas čakale, ko smo imeli sejo.

Da, naše seje niso dolge, neč se ne bojte, dragi člani in članice, le to je, ki je res dostikrat slabo vreme.

Naj bo še vsem naznanjeno, da na zadnji seji je bila srečna J. Blatnik iz Mohican Ave. Ona ga bo pila. Vidite, dragi člani in članice, tu ji je že sreča mila, drugikrat, meseca maja, bo pa spet eden, kar se ne ve. Prosim, da pomagajte, da gre vse izpod rok, da bo uspeh.

Meseca maja bomo malo več pripravili in upam, da bo res tudi članstvo bolj zastopano, saj bo že bolj lepo in gorko vreme.

Zadnjič sem poročala o naših fantih, da so bolni, pozabila sem tudi omeniti, da je sestra Sturm še v postelji, oziroma na stolu, ker si je zlomila nogo še pred božičem in reva jo ima še vedno v cementu. To je res huda nesreča za vsakega, ki si ne bo mogel sam dosti pomagati, pa mora čakati, da se kost zaraste; pa nam starim se bolj počasi. Ako more katera, naj jo obišče, ona je pri sestri, naslov je: 9414 Elizabeth St., Cleveland, O.

Poglejte, kako hitro odhajajo naši fantje v armado, dosejaj se zopet pripravljajo, ako ne bo ljubi Bog dal kaj kmalu konec tega razdejavanja. Vsepopad bo res velik udarec za vse družine društva in Jednote, kar Bog nas varuj!

Torej ne pozabite ta mesec je kratek; prinesite mi takoj svoj asessment plačat.

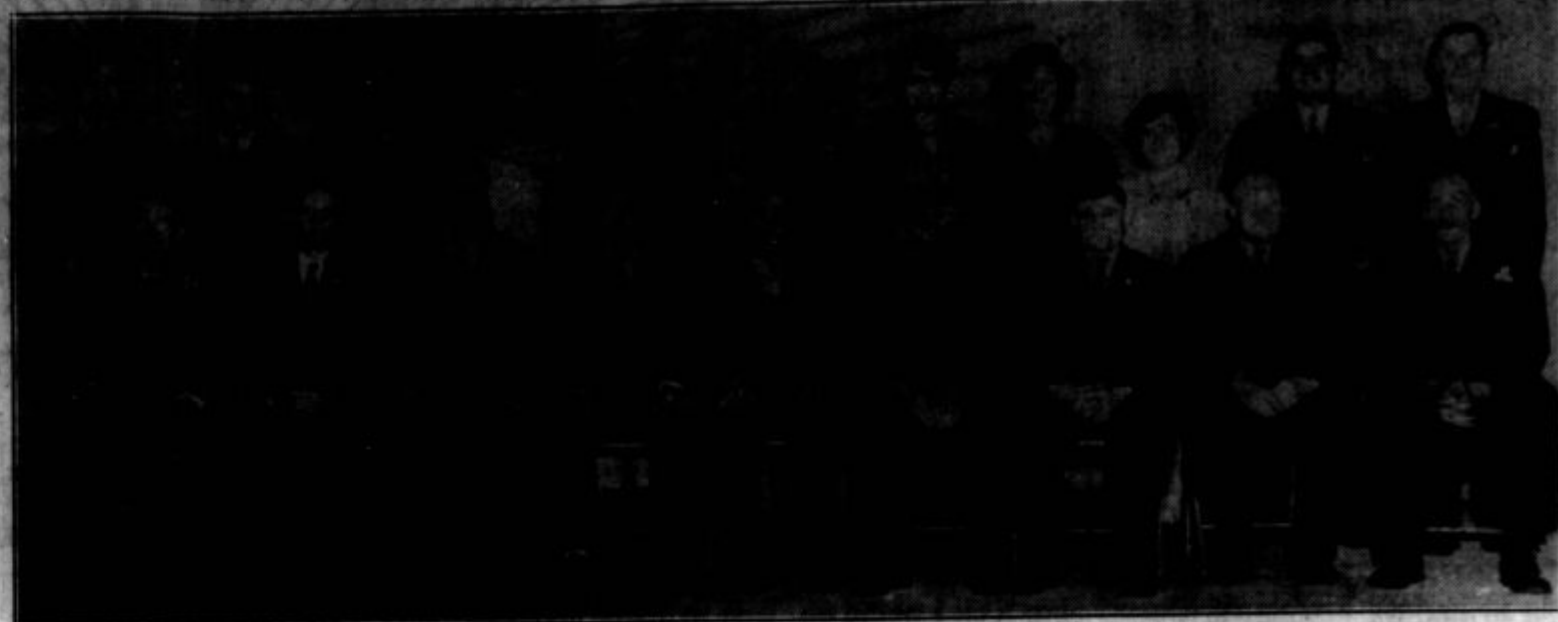
Pozdrav, Terezija Zdešar, tajnica.

DOPISI

KRASNA IGRA V CHICAGO

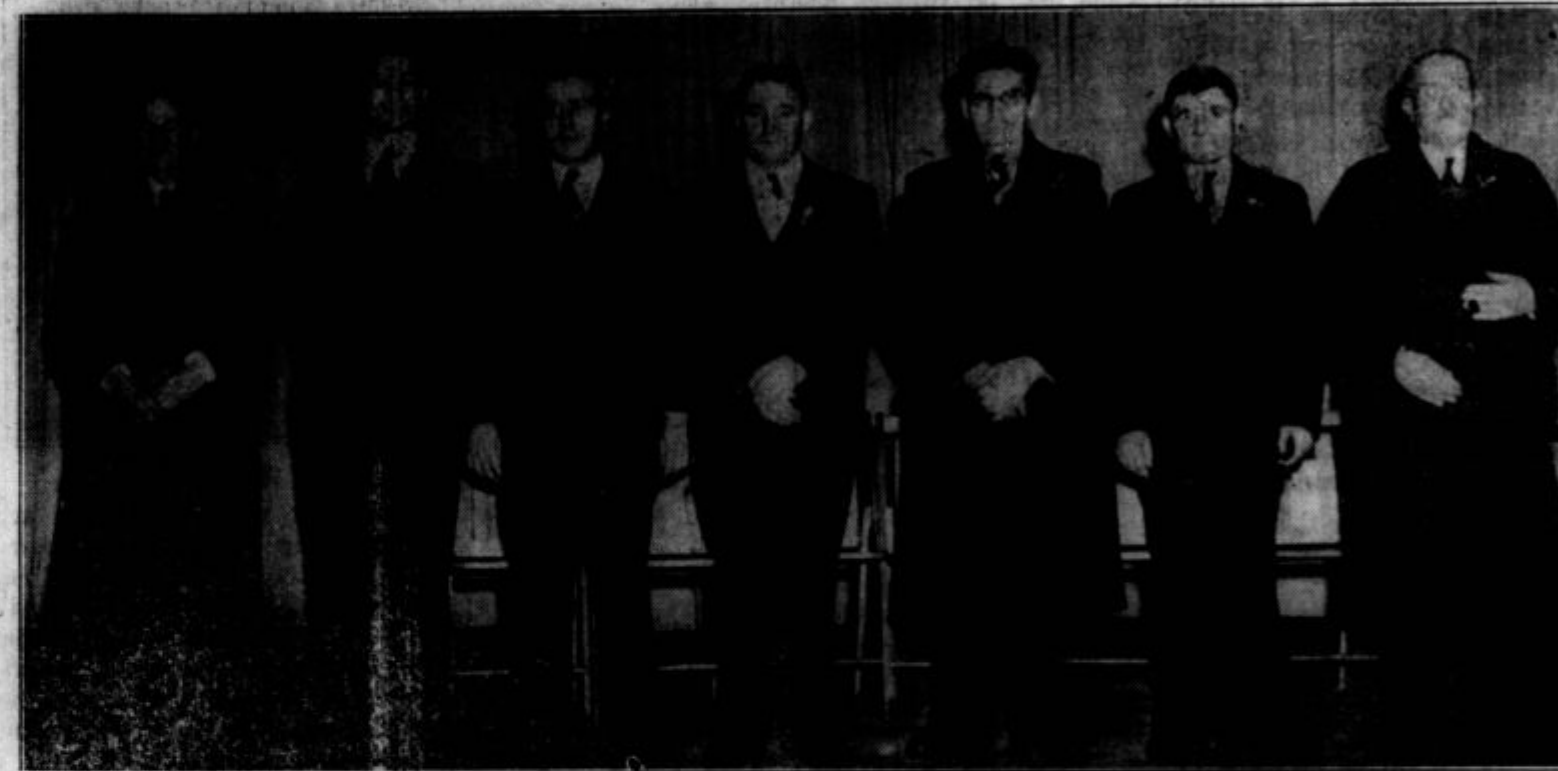
Chicago, Ill.—Celo v težkih časih, kakoršnih sedaj živimo, nam vseeno čas hitro mineva. Komaj da smo srečni se zavesti li veselih in lepih božičnih praznikov, pa so že daleč za nami in bliža se nam že resna postna-velikonočna doba. Znjo bo prišla ljuba pomlad, vsa lepa, zelena, spremljana s ptičjim petjem, ki nas bo dramilo

SPOMIN NA 50-LETNICO DRUŠTVA SV. CIRILA IN METODA, ŠT. 8, JOLIET, ILL.

Gornja slika nam predstavlja skupino članstva društva sv. Cirila in Metoda, št. 8, Joliet, Ill., povzeto po Rev. G. Kuzma dne 20. decembra, 1942 v cerkveni dvorani pri skupnem zajtrku po sv. maši povodom 50-letnice društva.

SEDANJI URADNIKI DRUŠTVA SV. CIRILA IN METODA, ŠT. 8, JOLIET, ILL.

Slika tudi posneta ob praznovanju društvene 50-letnice. Od leve proti desni so: John Petric, umeševalec odbora; Thomas Buchar, prvi nadzornik; Michael Gale, podpredsednik; Frank Terlep, predsednik; Matthew Buchar, tajnik; John Znidarsich, zapisnikar; Joseph Rakar, reditelj.

iz spanja sleherni jutro, prav kakor bo nas vabila k počitku agasnjena luč dneva in ptičkov tišina. Lepo bo spet tedaj, toda—do tedaj—imamo še nekaj mrkih tednov in—mrtva narava nas ne zanima, iščemo si notranjega razvedrila.

Lepa taka prilika bo dana čikaškim in okoliškim Slovincem na dan 28. februarja, ko se bo priredila igra pod pokroviteljstvom društva Marije Pomagaj, št. 78 KSKJ. Resnašljiva igra je vseskozi zanimiva v rokah dobrih igralcev, ki od dejanja do dejanja zadovoljuje gledalca. Med dejanji bodo nastopili razni pevski zbori s pevskimi točkami, po igri bo pa ples, vstopnina pa samo 50 centov za tako izvrsten program.

Prav gotovo smelo trdim, da bo sleherni zadovoljen, ki pride 28. februarja na prireditev omenjenega društva. Igro "Strast vodi v propast" vodi režiser Mr. Joe Fajfar, ki se trudi, da bo v vseh ozirih prvovrstno igrana in se začne točno ob 3. uri popoldne.

Kako težko je danes spraviti igro na oder, vedo samo tisti, ki jo spravljajo na oder; pomanjkanje iger in igralnih moči je z dneva v dan večje, zatorej Slovenci in Slovenke iz Chicago in okolice, pridite, dokler imamo še priliko videti in slišati slovensko dramatiko in slovensko petje.

Res, v marsikateri hiši ni danes veselega razpoloženja, vselega smeha, kot pa je bilo, ko so bili še sinovi doma. Neka težka mora je legla staršem na prsi in samo zaskrbljeni mislijo na sinovo varnost. Ta mora, skrbi pripelje človeka do takšne živčne nervoznosti, da ne vidi nikakega dobrega izhoda v prihodnosti, vse le temno črno. Vzrokov seveda je dovolj, toda pomislimo, če bi se vse ljudstvo doma, na domači pa, zelena, spremljana s ptičjim petjem, ki nas bo dramilo

voda na sovražnikov mlin. To je kar želijo naši ameriški izolacijisti, s čikaško Tribune na čelu. Oni dan me je kar na lepem v mestu nagovorila neka tujka-izolistinja, po mojem mnenju. Vprašala me je, če sem čitala, da bodo naši zavezniki Evropo zasedli, oziroma zavzeli. Rekla sem, da še nisem čitala časopisa, ampak, da to je pač naše pričakovanje.

In tu so se tej tujki odprle vse moči njene zgovornosti in sovražnosti do vsega, kar se naš ameriški predsednik loti. Gledala in poslušala sem jo debelo in skušala brezuspešno ji priti v besedo. To je bilo v nekem restavrantu in med tem, ko sem jedla svoj "lunč", sem jo morala potrpežljivo poslušati in čakati, da ji besed zmanjka. Ko je do tega vseeno prišlo, sem jo vprašala, koga ona pravzaprav dolži kot krivca te vojne, Hitlerja ali našega predsednika? Odgovorila je:

"Ni Hitler, ampak, da smo mi v vojni, ko krivi gotovi ljudje tu v Ameriki."

"Ali misliš zato," sem rekla, "ker niso hoteli po Hitlerjevi in Tojovi melodiji plesati! Mar bi bilo bolje, da bi se Hitlerja branili na naši obali kakor pa, da ga zavezniki žele ukrotiti doma in s tem obenem pomagajo še drugim, ubogim narodom, ki so že pod njegovo peto." Tu sem naletela na hud odpor. Trčila je, da tam v Evropi bo konec vojske le tedaj, kadar bo en narod, en jezik in zakaj da bi ne bil nemški jezik, saj je lep jezik?

Vprašala sem jo: "Ko bi danes nekdo sem v Ameriko prišel in zahteval tu premembo jezika, ali bi bila vi pripravljena svoj angleški jezik premeniti v drugega, na primer nemškega, in kako bi ga kar čez noč obvladala?"

Rekla je: "Hm, kaj hočejo s tem v Ameriki, this is Ameri-

ca." "Veš," sem rekla, "prav tako čuti sleherni narod v Evropi, kar je tebi this is America, to je vsakomur onstran morja: 'This is my country,' in kot svojo domovino brani, je ne more zapustiti in ne more prodati svoje krvi in materinega jezika." Dalje sem ji rekla: "Ti se huduješ na te reveže v Evropi, da ne vedo kaj hočejo, pa glej, ti in jaz sediva pri mizi s polnim krožnikom, Si pa li ti že kdaj bila lačna, si li že stradala trdega črnega kruha, ali pa si že kdaj iz srca molila Gospodovo molitev zares zato, ker si bila lačna? 'Daj nam danes naš vsakdanji kruh.' Tako in še hujše se godi tem narodom pod Hitlerjevo oblastjo in če jim Amerika želi pomagati do zopetne svobode in obenem tudi sama sebi zagurati svojo svobodo, ti pa vidiš v tem le hudobijo governmenta? kako to?"

Ni mi vedla takoj kaj odgovoriti, in ker sem bila s svojim "lunčem" gotova, sem vstala in nisem čakala kakšno pridigo bo vzklekla iz rokava. Meni se je videla ženska "on the end of the nerves," in do tja bi vsi prišli, če bi iz dneva v dan samo težkoče vojne premišljevali. Če je kdaj potreben zdrav, čil narod, je v vojnem času potreben. Za vsako bolezen ni zdravnikov na razpolago, na delo v tovarno tudi bolnik ne more, to je torej vzrok, da tudi government priporoča poštene zabave za časa vojne, ki razvedri človeka in mu prežene težke misli.

PREDNAZNAJLA

Chicago, Ill.—Vsem Slovincem in Slovenkam v Chicagu in okolici naznanjam, da bomo imeli v nedeljo 30. maja veliko prireditev v pomoč trpeči Sloveniji. Prireditev se bo vršila v Bohemian American Hall, ravno tam kot lansko leto. Na programu bomo imeli lepo igro

in petje. Ime igre in natančen program bo pozneje naznanjen. Vsa slovenska društva in klube prosim, da ne prirejajo na ta dan svojih prireditev, ker dolžnost vseh slovenskih društev je, da sodelujejo v nedeljo 30. maja pri tej tako potrebni in plemeniti stvari.

Slovenci in Slovenke v Chicagu in okolici, odločite se že danes, da pridete gotovo na to prireditev, ker dolžnost nas vseh je, da darujemo vsaj en dan v letu umirajočim rojakom v starem kraju.

Za podružnico št. 8 JPO-SS: Anton Krapenc, predsednik.

JPO-SS št. 33

North Braddock, Pa.—V nedeljo 31. januarja se je vršila seja zastopnikov in odbora JPO-SS, št. 33 za Braddock, North Braddock, East Pittsburgh in Rankin, Pa. Seja se je vršila v Hrvaškem domu v East Pittsburghu, na kateri je bilo zastopanih osem društev. Izvolil se je odbor za leto 1943 kot sledi: Predsednik Nick Pavlaković, podpredsednik Matt Junko, tajnik Anton Rednak, zapisnikar Ferdinand Pozek, blagajnik Louis Karish, predsednik nadzornega odbora V. Tumbri in Rudolph Celigoj; Peter Malek, Frank Samsa, John Stambul, John Baraga, Martin Hudale, Mike Knafelc, Anton Rožanec, nadzorniki.

V nedeljo 7. marca, 1943 se bo pa v Hrvaškem domu v East Pittsburghu vršila veselica ob 8. uri zvečer. Za plesateljine bo na razpolago Martin Kukovičev orkester. Cisti dobicek je namenjen za JPO in SANS. Torej tem potom vabim v imenu odbora vse rojake in ostale Jugoslovane, da pridete na to veselico in tako pomorete do boljšega moralnega kakor tudi finančnega uspeha.

Sklenjeno je tudi bilo, da bo

(Dolge sta 3 strani)

DOPISI

(Nadaljevanje s 2 stran)

mo delovali skupno za JPO-SS in SANS, ker se vsi zavedamo, dejstva, če ne bo SANS uspešen, tudi druga pomoč ne bo dosti zalegla. Zatorej apeliramo na vse, da posežete v žepu tako globoko, da bo res malo bolelo, to pa v zavesti, da žepne bolecine v svobodni deželji niso niti senca proti mukam in trpljenju, katerega mora naš ubogi narod prenašati v zaslužni Sloveniji.

Daj brate, daj; pomagaj se stra!

Za odbor št. 33 JPO-SS:
Anton Rednak, tajnik.
1719 Poplar Way.

POROČILO O USTANOVNI SEJI PODRUŽNICE SANS

Pittsburgh, Pa. — Slovensko javnost bo zanimal potek ustanovnega sestanka, ki se je vršil dne 31. januarja, katerega namen je bil organizirati pomočno in politično akcijo v pomoč zaslužnemu narodu v stari domovini. Odziv na sestanek je bil povoljen. Skoro vsa pittsburska društva so bila zastopana, z več ali manj zastopniki in poleg teh je bilo tudi več posameznikov, ki so pripravljeni sodelovati za skupno stvar.

Skoz in skoz je prevladovala složna misel zbornice, da naj društva kot posamezniki storijo vse, da se pomaga rešiti ljudstvo suženjskih muk, v katere je vkovan.

Za uspešno izvajanje te pomoči, se je smatralo potrebno in najprimernejše, da se ustanovi podružnica Slovenskega ameriškega narodnega sveta, katerega naloga je, osvoboditi in združiti vseh Slovencev, pod okvirjem demokratične in ljudske vlade nove Jugoslavije. K temu so tudi nato izvolili začasni odbor in sicer: predsednik Dr. F. Arch, podpredsednik Joseph Snelar, tajnik Frank Oblak, blaginjak Rev. Mathew Kebe in trije nadzorniki.

Zavedajoč se da bo za izvedenje te plemenite ideje zahtevalo velike borbe in dela in da bi uresničenje iste bilo sploh nemogoče, ako pri tem ne sodelujemo prav vsi ameriški Slovenci. Naloga, katero je glavni odbor tega Sveta prejel na Slovenskem kongresu v Clevelandu, bo izvedljiva le, ako jo vsi podpiramo. Pri tem delu bo seveda v prvi vrsti potrebno vedno trkati na vrata ameriške vlade in dobiti sposobnih mož, katerim bodo ta vrata tudi hiteli odpirati.

Mi ameriški Slovenci imamo sicer več mož, ki bi bili za ta posel na mestu, toda prvi vsakor pride pri tem v poštev naš Louis Adamič. Znano je, da ima Adamič širše poznanje med temi krogi, ne le kot ameriški pisatelj, temveč tudi kot velik svobodoljub. Tako lahko z mirno vestjo pričakujemo, da bo imel uspeh in znal vporabiti vse svoj vpliv za osvobodjenje svojega zaslužnega ljudstva.

Od tukaj torej smemo pričakovati in upati vse dobro. Črni izgledi so pa na vidiku od same jugoslovanske vlade v Londonu. "Molčečnost te vlade je nevarna," je zapisal Frank Kerže, s komur se radi strinjamo.

Najžalostnejše in vsega obsojanja vredno je pa pri vsem tem še to, da se nič ne stori za pomirjenje in preprečenje bratomornih bojev, med partizani in Mihajlovićem. Iz tega se da sklepati, da vlada želi imeti vse lepo po starem, to je, ravs in kavs, na desno in levo, po idiličnem balkanskem vzorcu, seveda.

Zato bo potreba ameriškim Slovincem napeti vse sile, da se pridobi ameriška vlada, ki naj bo dala ob sklepanju miru

ljudstvu priliko, da postavi svojo demokratično vlado, kakoršno si samo želi, kakor to govori njen glasoviti Atlantic Charter.

O teh in podobnih stvareh, da se bomo boljše razumeli, za kaj se gre, se bo še razlagalo na naši prihodnji konferenci, ki se vrši dne 7. marca ob 2. uri popoldne v Slovenskem domu.

Pridite vsi, da začrtamo smernice, po katerih bomo mogli izdatneje pomagati, pri tej nad vse potrebni in človekoljubni stvari.

Frank Oblak, t. č. tajnik.

VABILO NA SEJO ŠT. 3 JPO-SS

Chisholm, Minn. — Prihodnja seja naše postojanke se bo vršila v nedeljo, 28. februarja v mestni dvorani ob 2 popoldne. Vsa lojalna društva so prošena, da naj pošljejo svoje zastopnike in zastopnice na to sejo; vabljeni so tudi posamezniki in dobrodošli, kajti ob večji udeležbi se bo lahko več ukrenilo za našo jugoslovansko pomožno akcijo. Ko bo konec vojne, bo pomoč našim nesrečnim rojakom v stari domovini nujna in naša sveta ter narodna dolžnost je, da jih ne pozabimo.

Torej pridite na to sejo, da se o tem kaj pogovorimo; gledati moramo, da ne bo naša nasebina v ozadju.

Z rodoljubnim pozdravom,
Margareth Janezich, tajnica.

PARTY ZA JPO-SS SKLAD

Waukegan-North Chicago, Ill.

Ob koncu meseca januarja se nam poroča, da je v imenu št. 9 JPO-SS iz te naselbine bila svota \$750 prejeta po glavnem tajniku JPO, Josip Zalar, od Waukegan-North Chicago Community War Chest. To je polovica nam določene svote \$1.500, ki jo bomo skušali prispevati v ta sklad. Nadaljna izplačila bodo poslana, kakor hitro bodo nabrane obljubljene svote od strani različnih oseb.

V nadaljnji namen JPO-SS bo dne 20. marca prirejena "gralska party" v Slovenskem narodnem domu ob 7:30 zvečer. Vabljeni ste vsi. Ves dobiček je namenjen za dobrotelni sklad JPO, in vsak, ki kaj prispeva, pomaga dobri stvari.

Tiketi so po 30 centov, in v kratkem vas gotovo obiščevo društveni zastopniki, ki bodo te tikete prodajali. Vsakdo naj pomaga po malem v tem oziru in gotovo se bo zopet nabralo sto ali dvesto dolarjev. Na tem sestanku se bo oddalo za \$40 war bond in znak.

Ker smo do sedaj poslali iz naše naselbine svoto \$2.750 v sklad JPO, lahko pogledamo nazaj s ponosom, da se ljudje v splošnem zavedajo svojih dolžnosti do svojega naroda.

Končno bomo vsi skrbeli, da se nekaj pripravi za konec vojne v pomoč onim, kateri sami sebi ne bodo mogli pomagati. Danes imajo gotovo tudi svoje domače odločnosti vendar pa ob koncu bo veliko število lačnih in ubogih ljudi, za katere naj mi nekaj pripravimo. Že naprej vas prosimo, da pomagajte, kar mogoče.

Za odbor št. 9 JPO-SS:

Joseph Zorc, tajnik.

Bodite pozorni, da imate tako veliko število Jednotnih sobratov in seester.

BARAGOV SVETILNIK

(Piše Promotor.)

Nadaljevanje poročila iz starega kraja.

"V enem samem večjem gozdu blizu Novega mesta so našli nad 200 grobov, kamor so bili zločinci zagrebeli svoje slovenske žrtve. Okoli Roba nad Velikimi Laščami so do nedavnega odkrili nad 150 grobov, kjer so zasuti večinoma nedolžni slovenski kmečki ljudje — same žrtve zverinskih domačih morilcev. Okoli Krima se je našlo grobišče z nad 200 grobovi — zopet ista žalostna zgodba. V Grčaricah nad Dolenjo vasjo pri Ribnici je grobišče s 45 grobovi. In tako dalje, in tako dalje. Kdo bi si upal trditi, da so vsi ti tako številni mirni domačini ljudje zaslužili kruto smrt in sicer pred sodiščem lastnih slovenskih ljudi? Toda naštevajmo dalje!

"Pri Polici nad Višnjo goro so odkrili grobišče, kjer je nad 300 grobov. tukaj so pokopani sami taki, ki so jih komunisti kot svoje nasprotnike zverinsko umorili. Tukaj so pokopani ne le ljudje s Police in od Višnje gore, katere so tu umorili, marveč so vlačili tudi svoje žrtve iz Sostrega, Dobrunja in Bizovika, pa tudi iz Device Marije v Polju. Tam je pokopan tudi zverinsko umorjeni poljski podžupan Pogačnik s svojo ženo, ki sta bila, kot že povedano, nasilno odpeljana proti Polici in tam nekje umorjena.

"Strašno grobišče je v nekijah jamah v Iškem Vintgarju pod Krimom, kamor so zverji v človeški podobi metale svoje lastne pomorjene rojake. Ni še dokončno ugotovljeno, koliko je tam pokopanih. Še huje grobišče je pa v takozvani Krimski jami onstran Krima. Ta jama je skoraj 30 metrov globoka, pa je več ko do polovice napolnjena z mrličji. Nekatere so metali v to jamo še naprej žive. Zdaj tisto jamo praznijo. Doslej so izveli iz nje že mnogo trupel, med njimi so spoznali truplo umorjenega župnika Žužka od Sv. Vida. Nekaterih trupel pa sploh ni mogoče prepoznati, ker so strahovito zmrevarjena. Je pa gotovo samo v tej jami nad 200 mrtvih.

"Koliko je pa grobišč v nesrečni Suhi Krajini, to še daleč ni dognano. Vsekako pogrešajo tam okoli precejšnje število ljudi, ki jih smatrajo za mrtve, njihova usoda pa še ni dovolj znana. Kaj bodo neki še govorili grobišča v kočevskih gozdovih, okoli Sentjerneja, Sv. Križa, Polhovca Gradca in Horjula! To vse bo treba preiskati, kadar bo to mogoče. Potem bomo šele videli, koliko ti sočev so ti grobokopi slovenskega naroda pomorili. Toda pomorili jih niso, kakor so doslej morili ali rabljali morili, ampak grše kot mori zver. Ti rabljali so se po zapovedi svojih kolovodij izkazali za človeke, da je slovenskega človeka sram to misliti!

"Gotovo je, da niso vsi, ki so šli v gozdove postali zverina. Nekateri so šli v hribe iz idealizma, drugi so bili tja z silo odgnani. Šele ko so bili tam, so z grozo spoznali, kam so zašli. Pa je bilo prepozno, ker zdaj so bili že v rokah, iz katerih ni bilo lahke rešitve, ali pa sploh ne. Kdor se ni vdal in delal tako kot so mu ukazali voditelji zlasti pa politični komisarji, tega je čakala krogla. In to je bilo še najmanj, kar ga je čakalo. Zlasti mlade fante so začeli takoj trenirati s tem, da so jim naročali kak umor in celo predpisali način umora in razne okoliščine. Šele ko je fantič to storil, je bil eden izmed njih, zakaj vedel so in sam je vedel, da sedaj visi med njim Damoklejev meč maščevanja, ako bi se hotel vrniti

v normalne razmere. Tako so iz mladih fantov napravljali nove morilce in sebi enake zveri.

"Eden takih, ki so mlade partizane urili v tem krvavem rokoletstvu, je doma od Device Marije v Polju. Njegovo ime ne bo zlepa pozabljeno. Je to star in zakrknjen komunist, ki je imel prav na Polici krvavo šolo za to rokoletstvo. Iz njegove šole je izšel tudi morilec mladega akademika Kiklaja. Ta morilec je sedaj že pred večno sodbo, kateri tudi njegov učitelj ne bo ušel. Vedno bolj prihajajo na dan tudi imena drugih rabljev, med katerimi zlasti neki Nace iz Mokronoga strahuje okolice Novega mesta. Ta je politični komisar drugega bataljona dolenskega odreda. Je pa silno krvava zver, ki je dal že pomoriti mnogo nedolžnih ljudi, ki so zlasti pokopani v okolici Hmeljnika. Tam je cela njiva spremenjena v grobišče. Z njim "deluje" neki sedmošolec iz Trbovelj.

"Eden najhujših je tudi neki Cort, kar je pa njegovo izmišljeno ime. Pravijo, da je ta tudi pesnik, ki kuje krvave verzje. Ta je umoril gimnazijca Turka, mučil do smrti župana Brulca, sodeloval pri umoru župnika Komljanca in pri mnogih drugih umorih Slovencev in Slovenk. Pri umoru župnika Nahtigala je pa sodeloval neki Silvan, ki je imel pri partizanih službo terenskega komisarja. Kmalu je pa uvidel, da se komunistom bliža polom: zato je hotel skrivaj pobegniti. Dobil si je že potne liste za Ameriko, kajpada ponarejene. Toda komunisti imajo povsod svoje vohune, tako so tudi izvalili in Silvana obsodili na smrt. Prav prej imenovani Cort je dobil nalogo, da ga umori, kar je tudi res izvršil. Tako padajo ti morilci pod rokami drug drugega.

"Hujše ko možki so še ženske partizanke, ki hodijo okoli v moških oblekah, oborožene z revolverji in noži. Nekatere so prave pošasti. Neka Henigman Angela je na glavo lastnega brata razpisala nagrado 5.000 lir! In ta ženska stvar ni še niti 20 let stara! Toda kdo bi se čudil takim dejanjem, če pa učitelji svoje učence v taborniških uče: "Ti ne boš pravovern komunist, dokler ne boš mogel ubiti svojega lastnega očeta ali matere!"

"Ljudem prihajajo več in več na ušesa od resničnega partizanskega početja. Sprva je bilo med ljudmi mnenje in celo prepričanje, da gre pri tem gibanju res za splošno slovensko stvar, toda palogoma je prihajalo toliko reči na dan, da se je splošna nejevolja obrnila zoper partizane. Zdaj do malega vsak ve, da je bil splošen blagor domovine tem ljudem deveta brigada. Med seboj se pogovarjajo le o tem, kako bo kdo zasedel in vzel v posest kako vilo ali drugo vredno posest. Svojo korajžo kažejo navadno le napram neboroznim kmetom, dočim drugače skrbno čuvajo svoja življenja in beže o prvem znaku kake resne nevarnosti. Kakor hitro je začel pihati tak veter, da bi se bilo treba zares spoprijeti z Italijani, se je kolovodij polastila groza. Poprej so vse prek govorili, da je vojne takorekoč že konec, in so se kazali silno junške in odločne. Ljudstvo nam je verjelo, ker ni bilo mogoče najti protidokazov. Ko se je jasno pokazalo, da to še nikakor ni res in je Italijan hrumel po deželi s svojimi akcijami, ki so večinoma dosegle nedolžne ljudi, je minila teh junakov vsa korajža. Izdajali so se med seboj in puščali s silo mobilizirane kmete same na bojiščih, sami pa odnesli pete v še bolj skrite kraje. Kakor je

tudi v narodu globok gnjev napram okupatorjem, je pa kljub temu tudi vsak dan večji odpor med njimi zoper to sramotno pego na telesu našega naroda. (Konec prihodnjic)

Rev. K. Zakrajšek:

MOJA KOLONA

Gospod urednik! Pisal sem Vam, da se mi je delo tako namnožilo, da me že duši, in da Vam ne bom mogel več tako pridno pisati, kakor bi Vi in jaz rada. Pa je skoraj v vsakem drugem pismu, ki ga dobim (in dobim jih zadnje čase precej), prav gotovo opazka nekako: "Zakaj več ne pišete? Ko dobimo 'Glasilo,' najprej pogledamo, če je kaj Vašega. Pišite!"

Nisem si domisljal, da ljudje moje stvari tako radi berejo. Jaz sem se bal ravno nasprotnega, da mi bodo začeli pisati, kaj "klobasam" tako neumno po časopisih. Vidite, da res človek ne more biti sam svoj sodnik.

Pa sem tako sklenil, gospod urednik, če Vam je prav, da se bom moral kar udati in zopet začeti pisati, kakor sem prej, ali vsaj kolikor bom pač mogel. Bo pač morala kaka nočna ura iti v to. Bog pomagaj je!

Vsem pa, ki so mi tozadevno pisali, se prav lepo zahvaljujem. Staremu človeku se kar dobro zdi, če ga kdo kaj pohvali,raje, kakor pa če ga pograja.

"Ko smo šli v morje bridkosti," pod tem naslovom sem spisal knjigo in jo izdal. Ali mi bodo čitatelji oprstili, če najprej rečem besedico o tej knjigi. Upam, da ne.

Napisal sem, kar sem se čutil dolžnega povedati ameriškim Slovincem, o čemer sem vedel, da ne vedo, kar je pa nujno potrebno, da vedo, da bodo razumeli poročila, ki jih sedaj čitajo po časopisu o strašnem trpljenju ubogega nesrečnega naroda doma. Napisal sem, kar sem sam videl in skusil.

Nekoliko so me strašili, da naj se ne lotim tega, ker je preveč nevarno sedaj izdajati slovensko knjigo, ko ameriška Slovenija že umira. "Nakopali si boste dolg, plačati ga pa ne boste mogli, kaj bo pa potem?" Tako so me strašili. Vendar sem od New Yorka do San Francisca lansko leto in obiskal vse južne naselbine rojakov. Pa kaj sem videl? To, da ameriška Slovenija še daleč ni na umiranju, da je še živa in zavedna, da je še polna življenja, da je res cela in vsa že ameriška, hvala Bogu, toda pri tem pa ni prav nič manj še slovenska in sicer pristno slovenska, da sem je bil vesel. In takoj, ko sem se vrnil iz popotovanja, sem se lotil izdajanja, ker spisana je bila že pred odhodom na pot.

Kako se knjiga dopade? Saj sami veste bolje, kakor jaz. Jaz vem samo toliko, kar sem čital po listih kritike, pohvale, ali graje, in kar mi kak dober prijatelj piše. Po vsem tem soditi, sem pa kar zadovoljen. Posebno sem pa zadovoljen s prodajo knjige, ki gre kar lepo naprej. Če bo šlo tako naprej, jo bo kmalu zmanjkalo.

Naj tu omenim nekatere osebne kritike, ki so mi jih prijatelji poslali, če dovolite, gospod urednik? Saj je to javna zadeva vseh ameriških Slovencev, gotovo boste dovolili. Prosim Vas.

Najprej je tudi pred menoj pismo iz Milwaukee, Wis., ki pravi:

"Milwaukee, Wis. — Vašo knjigo sem prebral. Hvala Bogu. Končno imamo o kronološkem pregledu dogodkov iz onih dni, ko je narod iskal svojo dušo in jo našel. Ob enem je narod spregovoril, kaj hoče. Kdor ima srce za narod, bo vzel knji-

go v roke, se učil iz nje in pomagal narodu po svoji najboljši moči.

"Veliko uslugo ste napravili nam Slovincem s tem delom, ker ste nam razjasnili cel položaj v domovini; še večjo uslugo ste naredili narodu v domovini z Vašim delom.

"Naše časopisje je priobčevalo pisma iz domovine. Eden je hvalil, drugi je grajal. Človek res ni vedel, komu naj vrjame. Danes poznamo svoj narod, njegovo stremljenje po pravici in njegove želje ostati pri življenju. Dolžnost vsakega Slovenca bodi: pomagati mu na noge in priti do pravice, ki jih zasluži.

"... Pred nekaj časom je tu nastalo vpraševanje, zakaj se je edino Zakrajšku posrečilo priti v Ameriko? Po kaj je prišel? Zakaj je hodil skozi Rim? Kdo doma stoji za njim? — Z Vašo knjigo ste udarili dve muhi z enim udarcem. Vaš odgovor je dober in zadosten vsakemu pametnemu človeku..."

"Rev. Anton Schiffrer."

Hvala lepa, Father Schiffrer. Če sem res s svojo knjigo naredil to dobro delo, kakor pravite za moj nesrečni narod, moj trud, ki sem ga imel, je obilno po plačan. Stroške bom pa upam, tudi poplačal, da ne bo treba nikomur za menoj plačevati mojih dolgov za knjigo. Narod vidi, da sem imel le dober namen, vidi moj trud, in bo gotovo segel po knjigi.

Glede drugega odstavka pa samo tole: Kmalu, ko sem prišel leta 1941, je srbski dnevnik "Srbobran" priobčil članek, v katerem me je obsodil, da me je sem poslal Vatikan, torej sam papež, da delam tukaj za obnovitev Avstrije. Kaj ne, smešno! Kdor me pozna, se mora za trehuj prijeti, tako se smeje. Jaz pa Avstrija! Kot duhovnik bi si gotovo štel samo v čast, če bi bil v resnici zastopnik Vatikana.

Zanimivo bi bilo pregledati gotov del slovenskega časopisja od leta 1906 do danes in izpisati vse zločine, vse grehe, vse hudobije, katerih me je ta del časopisja že obsodil in obdolžil. Če bi šli skozi ogledalo izpraševanja vesti, morda ni greha tam, ki bi ga mi ne naprtili, od umora do najhujše hudobije. Pa kaj še bodo? Bog ve!

Mnogo teh ljudi je že v večnosti. Bog jim daj večni mir! Prav iz srca ga jim želim. Jaz bom pa tudi kmalu, saj sem star. Vendar danes sem pa še tukaj. Eno sumničenje več ali manj, ne pomenja veliko za me. Saj jih tudi tisti, ki jih zapisejo, ne vrjamejo. Vsega sem vaju, samo dobrega malo. Vendar jaz danes vidim samo eno — nesrečni umirajoči in trpinčeni narod. Slišim samo eno — strašni obupni krik tega naroda sem k nam po pomoči in za rešitev. Samo njemu na pomoč! Samo zanj vse, pa če treba dati tudi kri in življenje.

Tako jaz mislim danes in v teh duhu vzamem vse, kar se piše proti meni, ali se pa še bo. Tako prosim tudi vse dobre rojake, da naj vse to vzamejo. Danes posamezniki nismo nič, narod vse! Naša država vse. Danes za našo državo Združene države, danes za naš narod vse žrtve, tudi največje. Za to trpimo! Za to delajmo! Samo na to mislimo! In samo o tem pišimo! Če pa se dobi slovenska roka, ki misli, da je treba tudi danes tako dragocen čas ubijati s pobijanjem lastnega brata, tudi samo z persom ali jezikom, prosta mu pot! Vsak čas ima svoje izdajalce.

"Chicago, Ill. — Čitala sem v 'Glas Naroda,' da ste napisali knjigo 'Ko smo šli v morje bridkosti.' Iz dna srca Vam čestitam. Tukaj prilagam za dve knjigi.

"Mrs. Antonija Ordogh."

"Euclid, O. — Vašo knjigo. 'Ko smo šli v morje bridkosti' sem sprejel. In če Vam povem, da sem jo še isti večer prečital do polovice, in naslednji večer pa polovico, je dovolj povedano in je dovolj priznanja za njeno vsebino. Uverjen sem, da bo slednji, ki bo knjigo v roke vzel, postal bogatejši na spoznanju, kaj je pravzaprav vzrok sedanjega gorja. In če je imel še kdo kakšno simpatijo za ošabne Nemce, bo dobil po tej knjigi jasne dokaze o vsem, kar nam, ki smo v tej deželi, ni bilo znano. Zato Vam čestitam. Kar bi želel je, da bi bila ta knjiga prevedena tudi na angleško, da se tudi naša mladina in širša ameriška javnost seznani o naši Kalvariji.

"Matt Tekavec."

"Chisholm, Minn. — Govoril sem o Vaši knjigi včeraj v cerkvi. Dobro bi bilo, da bi jo bral vsak Slovenec.

"Rev. Jno Schiffrer."

Izpred vojaškega sodišča v Ljubljani

(iz ljubljanskega "Jutra")

Vojaško sodišče vrhovnega poveljništva oboroženih sil za Slovenijo in Dalmacijo, odsek Ljubljana, je izreklo naslednjo sodbo v zadevi proti:

Rosu Edvardu, pok. Antona in pok. Sevar Marije, roj. v Kranju 18. marca, 1880, bivajočem v Ljubljani, uredniku, v zaporu;

Počakuju Vladimirju, sinu Josipa in Friderike Sluga, roj. v Dutoglanu 30. aprila, 1905, bivajočem v Ljubljani v zaporu, in

Ranklju Josipu, sinu Josipa in Angeline Bovas, roj. v Litiji, 7. junija, 1917, bivajočem v Ljubljani, dijaku v begstvu;

Mlinar Franciški, hčeri Andreja in Popit Marije, roj. v Logatcu 10. oktobra, 1923, stanujoči v Lipljah pri Planini, št. 2, in

Jesenko Marjani, pok. Tomaža in pok. Dolenc Marije, roj. v Zirovnici 18. marca, 1897, bivajoči v Zibšču, št. 72, obe se nahajata v zaporu.

Prezeju Srečko, sinu Jakoba in Irene Premus, roj. 13. januarja, 1910 v Novem mestu, bivajočemu istotam, mehaniku, nahajajočem se v begstvu.

Podborščak Tereziji, pok. Franca in Franciške Maček, roj. v Šmarnem pri Devici Mariji v Polju leta 1914, in

Obisku Rajku, sinu Franca in Ivana Kofelj, roj. v Ljubljani 6. junija, 1908 in tam bivajočemu šoferju; oba se nahajata v begstvu.

Golob Radovanu, sinu Ivana in Marije Svete, roj. na Dolgi gori 8. marca, 1921, bivajočemu v Ljubljani, dijaku, nahajajočemu v zaporu.

Defarju Franku, sinu Milana in Dendić Pavle, roj. v Višnji gori 27. junija, 1920 in tam bivajočemu na Peščeniku, nahajajočemu se v begstvu.

Omahnju Romanu, pok. Ivana in Likar Marije, roj. 22. avgusta, 1912 v Ljubljani, bivajočemu v Stožicah 137, v begstvu.

Zemljaku Franu, sinu Franca in Rozalije Kreklič, roj. v Pišecah pri Brežicah 11. oktobra, 1920, stanujočemu v Dobropolju, nahajajočemu se v zaporu.

Obsojeni so bili v dosmrtno ječo.

GLASILO K. S. K. JEDNOTE

Zbiranje vsake nedelje	
Zbiranje Kraljevo-Slovenske Katoliške Jednote v Zdrženih državah ameriških	
UMESNOSTVO IN UPRAVLJIVOSTVO CLEVELAND, OHIO.	
6117 ST. CLAIR AVENUE	
Vsi rekogniti in opisi morajo biti v našem uradu najpogosteje do sedme opoldne na priobčitev v števili naslednjega tedna.	
Narodnina:	
Za člane na leto	\$0.94
Za polne na Ameriko	\$2.00
Za Kanado in inozemstvo	\$3.00
OFFICIAL ORGAN OF AND PUBLISHED BY	
THE GRAND CATHOLIC SLOVENIAN CATHOLIC UNION of the U. S. A.	
In the interest of the Order	
Issued every Wednesday	
OFFICE: 6117 ST. CLAIR AVENUE CLEVELAND, OHIO	
Phone: Henderson 8912	
Terms of subscription:	
For members, yearly	\$0.94
For nonmembers in U. S. A.	\$2.00
Foreign Countries	\$3.00

83

POMEMBNA MINULA SEJA NASEGA GL. ODBORA

Kako se je vršila konec januarja prva seja sedanjega glavnega odbora naše Jednote, se lahko čitali v zapisniku dveh zadnjih Glasil. Ker se je ves časni urednik našega lista udeležil že številno sličnih sej, si dovoljuje in šteje v čast tem potom dostaviti nekaj svojih pohvalnih opazk o minulem zborovanju našega glavnega odbora, ki je bilo 100%.

Bilo nas je vseh skupaj 24; štirje so se oprostili vsled nujnega dela, eden je pa v armadi.

Prvič v zgodovini naše Jednote je sedelo med nami v zborovalni dvorani pet članic-glavnih, odbornic, torej ena šestina izmed skupnega števila zborovalcev. Na zadnji konvenciji so si namreč naše vrle Jednotarice priborile še eno mesto v glavnem odboru; saj je bilo na tej konvenciji 85 delegatov in tri glavne odbornice. Lahko rečemo, da je KSKJ glede tega zelo demokratična, ker ima toliko članic v glavnem odboru.

Zborovali smo vsega skupaj nekaj manj kot 13 ur in v tem kratkem času rešili vse točke dnevnega reda menda v zadovoljstvo članstva?

Kakor bi sedelo skupaj toliko članov in članic ene družine, sinov in hčera, ali bratov in sester, kjer sedi tudi njih dobra in skrbna mati, tako se vršijo naše seje. Vsi prisotni gojijo medsebojno spoštovanje, bratstvo, ljubezen in zaupanje drug v drugega. Niti žal besedice ni bilo čuti iz kakih ust tekem zborovanja. V resnici, na take lepe in mirne seje vsak rad prihaja in jih nerad zapušča!

Naš bivši vrhovni zdravnik Dr. Oman je odkrito priznal, da mu bo najbolj dolg čas in hudo po sejah glavnega odbora, katerih se je zadnjih 12 let z največjim veseljem udeleževal, čeravno bolj težko vsled svoje vedne zaposlenosti. Prav je imel!

Se nekaj sem doživel na zadnji glavni seji in sicer ko je naš glavni tajnik brat Josip Zalar k sklepu omenil, da nima za to sejo prav nobene pritožbe in prošnje od strani Jednotinega članstva. To je bil menda prvi slučaj, kar brat Zalar vodi tajništvo že zadnjih 35 let! Tudi dobro znamenje, kar znači, da vlada pri naši KSKJ mir, red, pravo sobratstvo in sloga.

Bog daj, da bi po tem načinu še v bodoče poslovala!

Katoliškim Slovincem širom Amerike in vsemu slovenskemu narodu v stari domovini!

Mi ameriški Slovenci ljubimo z vso dušo svojo veliko in lepo domovino Zedinjene države. Srečne se čutimo, da smo državljani te močnejše demokracije ter radi tega deležni zlate svobode in enakopravnosti.

Radi izdajalskega napada na svoje ozemlje so tudi Zedinjene države morale prijeti za orožje v obrambo svobode in krščanskih idealov. Stotisoče Američanov se nahaja na bojni fronti, da z orožjem v roki ohranijo svobodo svoje domovine in vsega sveta.

Med tem pa mora iti slovenski narod v Evropi v svoji lastni deželi skozi strašno Kalvarijo trpljenja in umiranja, popolnoma zaslužjen od svojih sovražnikov in predan na milost in nemilost močnem temu. V teh strašnih dneh nas naš težko preizkušeni slovenski narod milo prosi, da se ga spominjamo v molitvah. Njegova cerkvena voditeljka škofa g. Dr. G. Rožman in g. Dr. Ivan Tomažič nas roti, da združimo svoje molitve z molitvami trpečega in krvavečega slovenskega naroda v stari domovini, da bi ga Bog in Marija, v katero je imel slovenski narod v vseh časih neomejeno zaupanje, skoraj rešila iz tega zemeljskega pekla. Predobro se zavedamo, da more le Bog pomagati, pomagati nam in vsemu trpečemu človeštvu v tej veliki sili, in le On, edini, ki je Gospod vojnih trum, nas more pripeljati do zmage in pravičnega mira.

Radi tega smo ameriški Slovenci organizirali molitveno akcijo pod imenom "Molitveno fronto," da bi se po njej v molitvi združili s slovenskim narodom v stari domovini. Mi ameriški slovenski duhovniki, kot verski voditelji ameriških Slovincov, pozivamo torej vse katoliške Slovence širom Amerike, da pristopijo v "Molitveno fronto" kot člani. Pozivamo Vas, da stanovitno in goreče molite za zmago naše armade in zaveznikov armad in za skorajšnji pravični mir. Prav posebno pa, da molite za ubogi, mučeni slovenski narod v stari domovini, da bi mu kmalu zaslajala zarja svobode verskega in narodnega življenja.

Prosim vas, katoliške Slovence in vso slovensko duhovščino, da posvetite letošnji Veliki petek spominu onega Velikega petka, ko se je začela prebrida Kalvarija našega naroda v stari domovini. Letošnji Veliki petek posvetimo posebnim skupnim in zasebnim molitvam, doma in v naših cerkvah, da bi Bog skoraj rešil slovenski narod tega strašnega trpljenja po Mariji na Brezjah, kraljici Slovincov.

Slednjič pozdravljamo naš ubogi mučeniški toda junaški narod, njegova škofa in vso trpečo duhovščino ter jih pozivamo, da vztrajajo v tem svojem trpljenju na svoji strašni sedanjji Kalvariji v svojem neomajnem zaupanju v Boga in Marijo, po kateri kakor trdno upamo, mu bo kmalu napočil dan vstajenja k novemu verskemu in narodnemu življenju.

V imenu ameriških katoliških Slovincov:

MSGR. VITUS HRIBAR, MSGR. B. J. PONIKVAR, RT. REV. J. J. OMAN, RT. REV. J. L. ZAPLOTNIK.

Darovaki za Rdeči križ

Rešujejo vsak dan življenje naših borcev širom sveta

Predsednik Roosevelt je označil mesec marec 1943 kot "mesec Rdečega križa." Tekom te dobe se bo nabiralo za vojni sklad Rdečega križa (Red Cross War Fund) do \$125,000,000. V to svrhu bo treba združene podpore vsakega posameznika in vsake skupine.

Nekateri izmed nas vedo natančno, drugi bolj površno, kako nalogo ima Rdeči križ in kaj ta sedaj izvršuje, da olajša trpljenje, ki ga je polno na svetu. Mi vemo, da službi našim oboroženim silam in tudi pomaga izvežati mnogo tisoč civilistov v takih predmetih, kot so prva pomoč, domača bolniška oskrba, prehrana in druge stvari. Nadalje vemo, da prostovoljne delavke Rdečega križa pripravljajo kirurške poveze, da druge izdelujejo oblačila za pomoč beguncem in da zopet druge izvršujejo naloge vseh vrst, kot so postrežba v vojaških domovih, odpravljanje pošiljatev, službovanje kot bolničarske pomočnice, pisarniško delo in toliko drugih mnogovrstnih podrobnosti, potrebnih za gladko upravljanje take ogromne organizacije.

S stališče fantov, ki se borijo na vseh frontah širom sveta, eno izmed najvažnejših delovanj Rdečega križa je služba za darovanje krvi (Blood Donor Service). Kri, ki jo daruje mnogo stotisoč prostovoljnih darovateljev, rešuje življenja, kjerkoli naši vojaki in mornarji izvršujejo težko dolžnost vojskovanja. Nič manj pristojen strokovnjak kot generalni zdravnik mornarice, kontraadmiral Ross T. McIntire, je pred kratkim izjavil:

"Presenetljivo, toda popolnoma resnično je, da mornarica zgublja manj kot eden odstotek ranjenecv na Guadalcanalu. V prvi svetovni vojni je več kot sedem odstotkov ranjenecv umrlo za dobljenimi ranami. Te številke izključujejo možne, padle v bitki.

Ranjenci, dejal je, se po letalu prenašajo v bolnišnico na nekem otoku, nekoliko sto milj daleč. Predno se odstranijo, dobili so dostikrat na samem bojišču prvo pomoč, da se ustavi krvavjenje in ublaži bolečine, vstaveši transfuzijo krvne plazme. Drug činitelj, ki znatno pomaga je — kakor je poročal — raba lekov sulfanilamidne vrste, da se prepreči ali ustavi okuženje.

Sredi vojne je težko dobivati podrobna poročila o slučajih, kjer je krvna plazma pomagala rešiti človeško življenje. Vendarle iz svetovnih bojišč so prišla poročila, ki pokazujejo, kako važno vlogo igra krvna plazma v oskrbovanju ranjenecv.

Na primer, Leonard Frontakowski, pomočnik brodnega vođe (boatswain's mate), je služil na rušilcu "Kearny," ko je bila torpedirana v noči 16. oktobra 1941. Malone smrtno ranjen je dobil tri transfuzije, med tem ko se je brod stežka zatekal v luko, in mnogo več transfuzij po prenosu v bolnišnico. Sam Kurtz, torpednik, je tudi bil v isti ladji. Zgubil je obe nogi, a je še živ, za kar se ima zahvaliti 15 transfuzijam krvne plazme. Ta Kurtz je bil oni, ki je meseca septembra 1942 prišel v Washington iz mornariške bolnišnice v Philadelphiji in razobesil vojaškomo mornariški "E" prapor, ki je bil poklonjen službi Rdečega križa za darovanje krvi v priznanje sijajnega delovanja.

Imamo zopet slučaj Wayne Fogelstrom-a, ki je preživel Pearl Harbor s težkimi oklepnimi in eno zlomljeno nogo. Začetoma je slabo kazalo vsled krvavjenja in infekcije, ali šest transfuzij ga je rešilo smrti. Mel Van Kuren, kateremu se

pripisuje, da je sestrelil prvo japonsko letalo pri Pearl Harborju, je tudi eden izmed onih, ki čutijo hvalečnost napram ljudem, ki so darovali svojo kri, da rešijo življenje naših borcev. Težko opečen, Van Kuren, je dobil osem transfuzij s plazmo, poslano v Hawaii s strani ameriškega Rdečega križa.

Johnu Pica se je nekaj sličnega dogodilo. Ranjen, ko je bil rušilec "Herrman" torpediran blizu Midway, bi bil umrl, da ni bilo pet transfuzij. Njegova žena povrača milo za drago, ker je že trikrat podarila svojo kri in bo še dvakrat.

Tekom leta 1942 je več kot 1,000,000 darovateljev krvi obiskalo nabirališča Rdečega križa. Minulega 16. januarja so oblasti vojske in mornarice zaprosile Rdeči križ, naj leta 1943 priiskrbi 4,000,000 krvnih darov. To pomenja povprečno po 80,000 na teden.

Da se zadosti tej večji zahtevi, je Rdeči križ odprl sedem novih nabirališč za darovatelje krvi (donor centers) in teh je danes 31, ki se nahajajo v sledečih mestih:

Boston, Hartford, Brooklyn, New York City, Schenectady, Rochester, Buffalo, Pittsburgh, Harrisburg, Philadelphia, Baltimore, Washington, D. C., Atlanta, New Orleans, Cleveland, Cincinnati, Columbus, Detroit, Indianapolis, Chicago, Milwaukee, Minneapolis, St. Paul, St. Louis, Kansas City, Denver, San Antonio, Los Angeles, San Francisco, Oakland in Portland.

Kampanja leta 1943 za vojni sklad Rdečega križa poudarja dvojne glade službe za darovanje krvi. Darovatelji krvi so brezpogojno potrebni, da se služba vzdrži, in prispevki k vojnemu skladu so nujno potrebni, da se nabirališča krvi vzdržujejo. Dasi je mnogo ljudi v tej službi prostovoljno, je treba nameršati zdravnike in drugo profesionalno osebje, treba plačati najemnine za nabirališča, treba kupiti znanstvene priprave, treba prevažati krvne darove v laboratorije za nadaljno predelavanje in treba poravnati mnogo drugih stroškov.

Da se življenska kri naših sinov, bratov in ljubljencev drži v toku, moramo vsi izmed nas, napraviti svoje prispevke za nabirališča krvi, čim hitreje mogoče in za vojni sklad Rdečega križa tekem meseca marca.

Važno pojasnilo o razvoju SANS-a

Dva urada

Po zaključku eksekutive Slovenskega ameriškega narodnega sveta (SANS) je bil dne 25. januarja v Chicagu odprt administrativni urad. Ta urad bo vodil vse delo v zvezi z upravo Sveta, namreč organiziranje lokalnih podružnic, pobiranje prispevkov za politično akcijo, razmnožitev propagandne literature, zbiranje podatkov o vojnem naporu Amerikancev slovenskega porekla in sploh vse delo, ki spada pod okrilje administracije ali uprave. Politično akcijo za dosego ciljev, katere je začrtal prvi Slovenski narodni kongres, pa vodi politični urad v Washingtonu.

Vsa pošta, ki spada v področje uprave, naj bo naslovljena na: SLOVENIAN AMERICAN NATIONAL COUNCIL, 3935 West 26th Street, Chicago, Ill.

Na ta naslov in ime se naj pošiljajo tudi vsi denarni prispevki, namenjeni politični akciji.

Začasni naslov političnega urada pa je:

SLOVENIAN AMERICAN NATIONAL COUNCIL, c/o Rev. Zakrajšek, 900 F Street, N. W., Washington, D. C.

Na političnega tajnika se naj naslovi vsa korespondenca, ki se tiče političnega dela SANS-a. SANS in JPO sta ločena

Slovenski ameriški narodni svet je ločena in nezavisna organizacija in nima nobene skupnosti s Jugoslovanskim pomožnim odborom — Slovenska Sekcija (JPO-SS). JPO še vedno obstaja in obratuje neodvisno ter nadalje zbira prispevke za slovenske vojne sirote. Pomujte razliko: SANS izvaja politično akcijo, JPO pa dobrodelno.

Podružnice SANS in finance

Dne 3. februarja je bil priobčen v naših časopisih apel na podporni društva, da postanejo PODRUŽNICE ali POSTOJANKE SANS-a. Čim prej organizirate pri svojem društvu podružnico Sveta in pričnete pobirati STALNE mesečne prispevke od članov, tem hitreje bo pričel administrativni urad uspešno poslovati. Politična akcija je v zvezi v velikimi stroški. Vsak član bi se moral zavezati, da bo prispeval gotov znesek mesečno ali letno v ta namen. Komur je pri srcu politična bodočnost trpečega in umirajočega slovenskega naroda v nesrečni stari domovini, ta bi moral takoj priskočiti tem trpinom na pomoč in po svoji najboljši moči prispevati v fond SANS. Vsak član naj prispeva vsaj EN DOLAR na leto! Slovenski narod bo neizmerno hvaležen za vsak cent, ki ga boste obrnili v ta namen. Pričnite takoj, še ta mesec! Izročite denar svojemu društvenemu tajniku, da ga odpremi v naš urad, ali pa pošljite vsoto sami naravnost na naslov SANS v Chicagu.

Delegatom in delegatinjam kongresa, pozor!

Mnogo vas je, ki ob času registriranja v auditoriju Slovenskega narodnega doma v Clevelandu NISTE NAVEDLI SVOJEGA NASLOVA. Neobhodno potrebno je, da ima administrativni urad pravilne naslove vseh prijavljenih delegatov. Prosimo, da nam sporočite v pismu ali na karti svoje ime in naslov. Če ste v dvomu, ali ste navedli svoj naslov ali ne, nam javite vsekoli. Prosimo, da to storite takoj! Naslovite pisma in karte na administrativni urad SANS v Chicagu.

Glede zakasnosti

Tu in tam se pojavljajo vprašanja, čemu se delo SANS-a tako počasi razvija. Vzrokov za kritiko je vedno dovolj. In ravnotako je tudi vedno dovolj izgovorov. SANS je vršil svoje delo takoj po zaključku prvega Slovenskega kongresa. Bilo pa je to zgolj organizatorično delo in priprave za ustanovitev živčnega telesa, ki naj bi efektivno vršilo delo, ki mu ga je naložil narodni mandat. Pojavile pa so se vmes gotove tehtne zapreke, resni problemi, o katerih se na kongresu še nismo mislili. Vse te je bilo treba prej premestiti, predno je mogel SANS javno nastopiti. Ena zaprek je bila bolezen predsednika, katerega je čakalo veliko dela. Še resnejši problem je nastajal v dejstvu, da je za praktično svrhte bilo neizogibno potrebno imeti DVA URADA (političnega v Washingtonu, administrativnega v Chicagu), torej tudi dve osebi. Rednemu tajniku Rev. Zakrajšku je bilo oddeljeno politično delo, za nadzorstvo administrativnega urada pa je bil izbran zapisnikar Mirko G. Kuhel. Te spremembe in ureditve obeh uradov, poleg VPRASA-NJA FINANC, vse to je naše delo zaviralo. Glavne zapreke so sedaj odstranjene. Drugo je odvisno od našega naroda, predvsem — finančno vprašanje. Ta problem, bratje in sestre, je vaš problem! Če ga pravilno ne rešite, tedaj vse kongresne resolucije ne bodo veliko pomenile. SANS je trdno prepričan, da bo slovenski živelj v Ameriki krepko podprl politično akcijo, ki naj doprinese zaslužnemu slovenskemu narodu v Evropi svobodo, bratstvo združenje in demokracijo formo vlade.

Mirko G. Kuhel, pomožni tajnik SANS-a.

Racioniranje po točkah

Vsakdo v Zdrženih državah bo kmalu imel svojo knjižico za vojno racioniranje štev. dva (War Ration Book Two) in vsaka družina bo imela toliko teh knjig, kolikor je pač ljudi v tej družini. Brez te knjige nihče ne bo mogel kupovati sadja in zelenjave v konzervah ali steklenicah (canned or bottled fruits and vegetables), sadne soke in juhe v konzervah ali steklenicah (canned or bottled juice and soups), zmraznjeno sadje (frozen fruits) in zelenjavo ali pa suho sadje (dried fruits).

War Ration Book Two se izda konec februarja ali začetkom marca oziroma, čim bo vlada v stanu organizirati istočasno razdelitev knjižic po vsaki vasi, naselbini in mestu širom dežele. Ta knjižica tudi vpelje takozvano racioniranje po točkah (point rationing) prvič v Ameriki, kateri način kupovanja pa prevladuje na Angleškem že precej časa.

Razlogi za tako racioniranje so enostavni. Ameriški vojaki morajo iti v bitko dobro prehranjeni in močni in njihove potrebe so prve na vrsti. Živež treba shraniti tudi za bodoče ofenzive in zaloge hrane morajo spremljati naše vojake, da pomagajo lačnemu ljudstvu tam, kjer so. Druge količine živeža morajo pod Lend-lease programom iti k vojakom Britanske, Rusije in drugih narodov, ki se z nami vojskujejo in pomagajo vničiti sovražnika in nam tako pomagajo. Vsled ogromne razdelitve živeža širom sveta, četudi imamo po navadi hrane v izobilju, nastalo je pomanjkanje nekaterih hranil, takozvanih "bojnih hranil", namreč onih, ni jih vojaki morajo imeti — zlasti pa, kar se tiče hranil v konzervah in steklenicah in zmrazjenih hranil, ki se zlahka prevažajo na dolge daljave. Vsled tega pomanjkanja in, da ljudje, ki imajo mnogo denarja, ne nakupijo več, kot je njihovo delež onega, kar preostane, in da nikdo si ne nakopiči hrane na škodo svojega bližnjega, je vlada izumila sistem kontrole. Ta kontrola je ono, čemur se pravi point rationing. To je edini demokratični način, da se deli med vse in deli enako.

Ko bo War Rationing Book Two pripravljen, bo vlada to naznanila potem časopisov in radija. Vsi oni, ki imajo War Rationing Book I, bodo tedaj morali iti k najbližnjemu uradu za registracijo racioniranja (rationing registration office) in prinesiti s seboj svoje stare knjižice. Nikdo ne more dobiti Book Two, ako registracijskemu uradniku ne pokaže Book One. Tedaj se izda Book Two in Book One se povrne dotičniku, da ga nadalje rabi za kupovanje sladkorja in kave.

Nova knjižica ne bo enaka kakor stara. Vsebovala bo znamke 24 točk (24 point stamps) za vsako stran. Vsaka znamka bo imela črko in številko. (Črke se vrstijo po abecednem redu skozi vsoto stran, začenši od "A." Številke 8, 5, 2, 1 in bodo v tem redu šle dol na vsaki strani. Na primer, najprej bo A8, A5, A2 in A1; v prihodnji koloni bo B5, B2 in B1, in tako dalje skozi cel alfabet.

V novi knjižici racioniranja na točke štiri strani bodo plave in štiri rdeče. Za enkrat rdeče strani ne pridejo v poštev. Le plave strani bodo veljale za preobdelana hranila. Za prvo dobo se bodo rabile znamke v treh kolonah A, B in C. Skupaj znašajo 48 points (točk), kar je število točk, ki se sme rabiti v kakem obdobju. Vsako obdobje ali perioda odgovarja enemu koledarskemu mesecu. Črke bodo vedno označevale, za kako obdobje naj

se rabijo dotične znamke, številke pa bodo označevale vrednost znamk.

Common Council — F. L. I. S.

Očetova molitev

(Prevod M. W. Brabhamove pesmi "A FATHER'S PRAYER") Original isto se nahaja na današnji Our Page

Bog, k Tebi danes tega sina sem mojega seboj privedel; je stvarstvo Tvoje—v vseh zadevah nasvet od mene rad bi zvedel.

Pomagaj mi v tej zadevi. Ne ve, kaj ga v bodoče čaka; za roke me drži, vprašuje; bojazen s tem me tara jaka.

Bog, kakor sinček moj ozira, za vodstvo me vprašuje, prosi, zaupa vame—jaz pa v Tebe: Pomagaj mi in milost rosi.

Ti s svojo, mojo roko drži in vodi me po pravi poti, Ti uči Bog me, da učitelj njegov bom dober, nikdar v zmoti.

Pomagaj mi, da jaz pomagal lahko mu bom kot dober oče; na strani stoj, da končno k Tebi pripeljem v raj ga—če mogoče.

Ivan Zupan.

VOJAKOVO SLOVO

Ostanite stariši zdravi; moram iti v boj krvavi; kliče me trobente glas, moram zapustiti Vas.

Blagoslov mi podelite, da mi dano še kedaj—v božje varstvo me izročite—priti k Vam bo v rojstni kraj.

Zbogom tudi sestre, bratje! Tekel z vami čas mi zlat je; zdaj pa vas zapustil bom, stariši in ljubi dom.

Zbogom fantje in dekleta in vsa naša mlada leta, ko smo večkrat skupaj bli, lepe pesmi pevali.

Ti pa, draga domovina hrani zame kaj spomina. saj mi gori vsikedar za te je ljubezni žar.

Frank Horzen Sr., Sheboygan, Wis.

LINCOLNOVO TOLAŽILNO PISMO

Naš mučeniški predsednik Abraham Lincoln je imel v minuli državljanski vojni izredno sočutje do staršev onih vrlih vojakov, ki so dali svoje življenje za domovino. Med številnimi takimi tolažilnimi pismi je gotovo najbolj skreno in ganljivo pismo Lincolnu, katero je poslal Mrs. Bixby, ki je zgubila tri sinove v tedanji vojni. Pismo, ki bi veljalo tudi danes tako prizadetim našim slovenskim in drugim materam, se je glasilo sledeče:

"Jaz si predstavljam, kako slabotna in brezuspešna mora biti vsaka moja beseda v tem pismu, s katerem Vas skušam potolažiti v Vašem žalovanju nad tako veliko izgubo. Ne morem si drugače, da Vam s tem izrazim globoko sožalje in zahvalo v imenu naše republike, za katero so Vaši sinovi umrli, da bi jo rešili. Jaz prosim nebeskega Očeta, naj Vam manjša trpljenje vsled žalovanja, in da bi imeli samo sladke spomine na Vaše drage, ki so padli za domovino. Bodite pri tem zelo ponosni, da ste dali tako drage žrtve na oltar svobode.

"Abraham Lincoln."

BE 100% WITH YOUR

BUY WAR BONDS

Ustanovljena v Jolietu, Ill., dne 2. aprila, 1894. Inkorporirana v Jolietu, državi Illinois, dne 12. januarja, 1898.
GLAVNI URAD: 351-353 N. CHICAGO ST., JOLIET, ILL.
Telefon v glavnem uradu: Joliet 5448; stanovanja glavnega tajnika 9448.
Od ustanovitve do 31. decembra, 1942 znaša skupna izplačana podpora \$8,582,451.
Solventnost 127,24%.

GLAVNI ODBORNIKI
Častni predsednik: FRANK OPEKA, North Chicago, Ill.
Glavni predsednik: JOHN GERM, 817 East "C" St., Pueblo, Colo.
Prvi podpredsednik: JOHN ZEPHAN, 2723 W. 15th St., Chicago, Ill.
Drugi podpredsednik: MATH ZAVLAČ, 4715 Hatfield St., Pittsburgh, Pa.
Tretji podpredsednik: JOSEPH LEKSAK, 196-22nd St., N. W., Barberton, O.
Četrty podpredsednik: MIKE CERKOVNIK, P. O. Box 267, Ely, Minn.
Peta podpredsednik: JOHANA MOHAR, 1138 Dillingham Ave., Sheboygan, Wis.
Šesti podpredsednik: GEORGE PAVLAČOVICH, 4973 Pearl St., Denver, Colo.
Glavni tajnik: JOSIP ZALAR, 351 N. Chicago St., Joliet, Ill.
Pomočnik tajnika: LOUIS ŽELEZNIKAR, 351 N. Chicago St., Joliet, Ill.
Glavni blagajnik: MATT F. SLANA, 351 N. Chicago St., Joliet, Ill.
Duhovni vodja: REV. MATH BUTALA, 416 N. Chicago St., Joliet, Ill.
Vrhovni zdravnik: DR. JOSEPH E. URSICH, 1901 W. Cermak Rd., Chicago, Ill.

NADZORNI ODBOR
Predsednik: GEORGE J. BRINCE, 512 Adams Ave., Eveleth, Minn.
Prva nadzornica: MARY E. POLUTNIK, 1711 E. 30th St., Lorain, O.
Drugi nadzornik: FRANK LOKAR, 1352 Hawthorne St., Pittsburgh, Pa.
Tretji nadzornik: JOHN PEZDIRTZ, 14904 Pepper Ave., Cleveland, O.
Četrty nadzornica: MARY HOCHER, 21241 Miller Ave., Cleveland, O.

FINANČNI ODBOR
Predsednik: JOHN GERM, 817 East "C" St., Pueblo, Colo.
Tajnik: JOSIP ZALAR, 351 N. Chicago St., Joliet, Ill.
Prvi odbornik: FRANK J. GOSPODARICH, 300 Ruby St., Joliet, Ill.
Drugi odbornik: MARTIN SHUKLE, 811 Avenue A, Eveleth, Minn.
Tretji odbornik: RUDOLPH G. RUDMAN, 400 Burlington Rd., Wilkinsburg, Pa.
Četrty odbornik: GEORGE G. BRINCE, 716 Jones St., Eveleth, Minn.

POROTNI ODBOR
Predsednik: JOHN DECHMAN, 1102 Jancey St., Pittsburgh, Pa.
Prva porotnica: MARY KOSMERL, 117-5th St., S. W., Chisholm, Minn.
Drugi porotnik: JOSEPH RUSS, 1101 E. 8th St., Pueblo, Colo.
Tretji porotnik: JOHN OBLAK, 215 W. Walker St., Milwaukee, Wis.
Četrty porotnik: JOHN TERSELECH, 1847 W. Cermak Rd., Chicago, Ill.
Peti porotnik: JOHN BEVEČ, Alexander Ave., Strabane, Pa.
Šesti porotnik: LUKA MATANICH, 2524 E. 109th St., South Chicago, Ill.

UREDNIK IN UPRAVNIK GLASILA
IVAN ZUPAN, 6117 St. Clair Ave., Cleveland, O.
VOĐJA ATLETIKE
JOSEPH ZORC, 1045 Wadsworth Ave., North Chicago, Ill.

NACELNICA MLADINSKE IN ŽENSKKE AKTIVNOSTI
JEAN M. TEZAK, 457 Indiana St., Joliet, Ill.

Vsa pisma in denarne zadeve, vključno s Jednoto, naj se pošiljajo na glavnega tajnika JOSEPA ZALARJA, 351 N. Chicago St., Joliet, Ill.; dopise, društvene vesti, razna naznanila, oglase in naročila pa na GLASILO K. S. K. JEDNOTE, 6117 St. Clair Ave., Cleveland, Ohio.

Naznanilo o umrlih

Zaporedna št.	Ime	Cert. št.	Vrsta zavrnitve	Datum smrti	Starost ob smrti (let)	Čl. dr. št.	Mesto
1	Joseph Baribak	23253	500	1-4-43	66	1	Chicago, Ill.
2	Anton Fritz	13363	1000	1-3-43	66	59	Eveleth, Minn.
3	Frank Pink	DD43911	1000	1-3-43	48	63	Cleveland, O.
4	Frank Skedel, Sr.	18352	1000	1-3-43	53	87	Joliet, Ill.
5	Matthew Aljancic	PUB	639	12-26-42	65	154	Peoria, Ill.
6	Theodore Kobal	D710	500	1-9-43	27	1	Chicago, Ill.
7	John Androja	D4040	250	1-9-43	48	65	Milwaukee, Wis.
8	Angela Arh	13493	1000	12-31-43	36	169	Cleveland, O.
9	Joseph Sedmak	20176	1000	1-2-43	61	55	Crested Butte, Colo.
10	Anna Pugel	6196	1000	12-31-42	63	104	Pueblo, Colo.
11	Angela Molnar	CC514	250	1-2-43	29	85	Lorain, O.
12	Frank Pucel	4129	500	1-3-43	65	25	Cleveland, O.
13	Joseph Plesec	1898	1000	12-23-42	79	42	Steelton, Pa.
14	Mary Balkovec	D4873	1000	1-7-43	50	81	Pittsburgh, Pa.
15	Millie Tancraitor	10618	250	1-13-43	69	147	Rankin, Pa.
16	Joseph Kuhar, Sr.	7539	1000	1-17-43	66	98	Rockdale, Ill.
17	Joseph Dominko	23793	1000	1-11-43	59	42	Steelton, Pa.
18	Karol Susman	13013	1000	1-15-43	67	53	Waukegan, Ill.
19	Michael Martich	30032	500	1-16-43	58	105	Cleveland, O.
20	Lena Kleinschmitz	8862	500	1-3-43	58	169	New York, N. Y.
21	Anton Toloni	404	1000	12-28-42	66	136	Willard, Wis.
22	Joseph Anslavor	CC589	1000	1-9-43	28	169	Cleveland, O.
23	Louis Moze	BB18403	500	1-19-43	58	52	Cleveland, O.
24	Mary Vidmar	22339	1000	1-25-43	69	201	Indianapolis, Ind.
25	John Slavich	15022	1000	1-20-43	55	168	Gilbert, Minn.
26	Mary J. Mihelich	11208	1000	1-25-43	63	59	Butte, Mont.
27	Mania Zolbert	22875	1000	1-22-43	56	146	Eveleth, Minn.
28	Frank Kastelic	2477	1000	1-28-43	86	59	Cleveland, O.
29	Anton Okoren	13067	1000	1-8-43	59	77	Eveleth, Minn.
30	Johanna Jeselnik	9301	1000	1-11-43	58	160	Forest City, Pa.
31	Anna Musich	1046	500	1-27-43	71	29	Kansas City, Kans.
32	Joseph Ursich	C3829	500	12-28-42	27	2	Joliet, Ill.
33	Apolonia Guzel	881	500	1-14-43	76	21	Prosto, Pa.
34	John Leben	D6017	1000	2-4-43	44	79	Waukegan, Ill.

Operirani in poškodovani

Zaporedna št.	Ime	Cert. št.	Operiran(a) (pošk.) dne	Nekazana vrsta	Čl. dr. št.	Mesto
610	Pauline Verhas	C795	12-10-42	50.00	120	Pittsburgh, Pa.
611	Anna Prince	5039	12-7-42	100.00	81	Forest City, Pa.
612	Hedwig Zayak-Kamnikar	9370	11-9-42	100.00	120	Forest City, Pa.
613	Charles Stupica	16537	12-7-42	100.00	135	Gilbert, Minn.
614	Alice Kmet-Urbas	14549	10-30-42	50.00	162	Cleveland, O.
615	Mary Zalete	1034	12-10-42	75.00	25	Cleveland, O.
616	Joseph Silc	15816	12-16-42	100.00	131	Aurora, Minn.
617	Frank Kirn	20264	12-3-42	100.00	153	Strabane, Pa.
618	Frank Pucel	32885	10-29-42	50.00	2	Joliet, Ill.
619	John Zbancik	5075	12-15-42	100.00	7	Pueblo, Colo.
620	Theresa Bejek	D1990	12-28-42	100.00	148	Bridgeport, Conn.
621	Frances Cera	34263	12-12-42	100.00	165	West Allis, Wis.
622	Anton Zavadnik	3403	12-30-42	100.00	23	Tower, Minn.
623	William Trubusko	D2025	12-14-42	100.00	29	Bridgeport, O.
624	Mary Papesch	C733	1-1-43	75.00	63	Joliet, Ill.
625	George Gregoric	D423	1-1-43	75.00	63	Cleveland, O.
626	Johanna Blatic	10859	12-18-42	100.00	78	Chicago, Ill.
627	Mary Foy	D157	12-16-42	100.00	122	Rock Spgs., Wyo.
628	Stanley Krasovetz	16004	12-10-42	100.00	156	Chisholm, Minn.
629	Emma Grahek	26541	11-13-42	50.00	176	Detroit, Mich.
630	Marko Mogus	14672	12-8-42	50.00	190	Denver, Colo.
631	Jennie Platt	DD1396	1-4-43	50.00	226	Cleveland, O.
632	Christine Vidrich	CC514	1-2-43	100.00	85	Lorain, O.
633	Angela Molnar	7608	1-9-43	50.00	108	Joliet, Ill.
634	Frances Gackowski	28828	12-1-42	75.00	110	Barberton, O.
635	Frank Urbancic	DD41829	11-23-42	100.00	79	Waukegan, Ill.
636	Rev. George Kuzma	C3584	1-9-43	100.00	29	Joliet, Ill.
637	Maria Terzich	DD43727	1-11-43	100.00	29	Joliet, Ill.
638	Frank Kastelic	22875	1-20-43	100.00	146	Cleveland, O.
639	Mary Slapnick	D4212	1-12-43	75.00	157	Sheboygan, Wis.
640	Mary Novsek	9615	1-14-43	50.00	157	Sheboygan, Wis.
641	Michael Martich	30032	12-18-42	100.00	169	Cleveland, O.
642	Frank Rutar	27209	1-19-43	50.00	169	Cleveland, O.
643	Anna Struna	31767	12-14-43	100.00	169	Cleveland, O.

Žrtve fašistovskega režima

Členjeno uredništvo.

Podpisane "Jugoslovanskega Odbora iz Italije" je čast na podlagi dobljenih vesti iz domovine javiti vam tužno vest, da so preminili kot žrtve fašistovskega režima v Italiji sledeči narodni prvaki-Slovenci:

Dr. Drago Marušič, bivši ban v Ljubljani in minister socialne politike in narodnega zdravja v Beogradu,

Andrej Čok, bivši šolski voditelj slovenskih "Cirilo-Metodovih" šol v Trstu, in

Danilo Zelen, slušatelj prava ljubljanske univerze.

Dr. Drago Marušič je bil sin naše lepe, sončne Goriške, rojen v Optajem Selu pri Dobrodo, poznanem kraju iz prve svetovne vojne, ker so se tam skozi par let vodile krvave borbe. Opatje Selo leži blizu reke Soče na sami etnografski meji med Slovenci in Italijani. Vzgojen na praški univerzi in zadojen z idejami svojega profesorja velikega Masaryka je postal advokat v Gorici in se že kot mlad človek pridno udeleževal v nacionalnem delovanju. Navdušen sokol, kateremu je bil pred prvo svetovno vojno starešina v Gorici, je sodeloval v vseh naprednih organizacijah goriških in primorskih Slovencev. Kot rezervni oficir je bil mobiliziran takoj v začetku svetovne vojne avgusta 1914, ali je bil že koncem istega meseca avgusta v Rusiji kot vojni ujetnik. Skupak s svojim neločljivim drugom pok. Tomom Sorlijem, kasnejšim tajnikom londonskega "Jugoslovanskega Odbora," sta uspela, da jim je ruska vojna komanda dovolila iti v Srbijo, da tam stopita v vojsko kot prostovoljca. Na žalost, kmalu za tem, ko sta stopila v vojsko, je prišlo do evakuacije Srbije in sta tudi ona dva skupaj s srbsko vojsko doživela "Alabansko kalvarijo." Ko sta dospela v Rim, sta se oba pridružila takoj "Jugoslovanskemu Odboru" in dr. Trumbić jih je rad sprejel kot sodelavce. Medtem ko je Tomo deloval kot tajnik Odbora v poznani odborov pisarni v Parizu, Rue Cadet 17, priden kot mravlja, se je dr. Marušič posvetil propagandističnemu delu. Nekoliko let je deloval tudi v Ameriki med svojimi brati za ustvaritev Jugoslavije.

Takoj po končani vojni je bil poklican v Pariz, kjer je postal član Jugoslovanske delegacije pri mirovni konferenci in kadar je ta končala svoje delo, je bilo Marušiču poverjeno mesto generalnega tajnika Jugoslovanske delegacije reparacijske komisije v Parizu. Njegovo strokovno znanje, velika kultura in vedno živiljna pojava — so bili edini njegovi atributi ki so mu omogočili, da je dosegel tako važno in delikatno mesto. Ko se je 1924 vrnil v domovino in se nastanil kot advokat v Ljubljani, ga je "Samostojna kmetijska stranka" izbrala za svojega prvaka. 1925. leta je kandidiral za narodnega poslanca na Radicevi listi, s katero je tedaj bila njegova stranka v volilni koaliciji, ali vsled tedaj vladajočih razmer v Jugoslaviji ni bil izbran. Ko pa je bila Jugoslavija razdeljena na banovine, je bilo Marušiču poverjeno mesto bana v Ljubljani in na tem mestu je ostal tri leta in pol, ko je odšel v Beograd, da prevzame mesto ministra socialne politike in narodnega zdravja. Po tem je bil nekolikrat izbran za narodnega poslanca in senatorja.

V teku te vojne so ga Italijani najprej zaprli na ljubljanskem gradu, skupaj z mnogimi drugimi, potem pa so ga odvedli v koncentracijski taborišče v no-transjosti Italije. Sedaj je došla vest, da so ga Italijani streljali. Podrobnosti o njegovi smrti in razlogih smrti ni.

Dr. Marušič je bil vedno ko- rekten, pošten in objektivni človek. Spoštovali so ga vsi, prijatelji in sodelavci, kakor tudi neprijatelji (le politični, ker drugih ni imel). Bil je dober Slovenec in iskren Jugoslovane. Enako so mu bili pri srcu tudi Hrvati in Srbi. Največjo ljubezen pa je poklanjal onemu svo- jemu ljubljensku kraju in na- šemu tamošnjemu nesrečnemu narodu na Goriškem, v Trstu in Istri, kateremu je po prvi svet- lovni vojni italijanski nenasit- ni imperijalizem odrekal pravi- co za slobodo in življenje. Z vsi- dušo in z vsem srcem je hrepe- lo, da tudi temu delu naše mi- le domovine zasije solnce slobode. Bil je tipičen izraz "kraške- ga fanta."

Njegovo in njegovih sotrudi- nikov delo bo imelo — v to smo prepričani — uspeh, Istra, Trst, Gorica bodo slobodni, ali njega, enega od tvorcev te slobode, ne bo več med živimi. In kdo ve, ko- liko drugih slovenskih in hrvat- skih prvakov iz Julijske Kraji- ne ne bo več. Usoda. Morali so se žrtvovati, da bi drugi živeli in bili slobodni.

Dragi Drago, večnaja Ti pa- mjat.

Andrej Čok je bil sin stare tr- žaške družine. Ime njegove družine se nahaja med podpisi- niki-meščani tržaškega mesta na pergamentu, s katerim je mesto Trst 1212. leta kapituliralo pred beneškim dožem. Tu- di to je med drugimi eden od do- kumentov, da so Slovenci avtoht- oni prebivalci mesta Trsta.

Pok. Andrej je služil kot učitel- j po raznih tržaških šolah. Še pred prvo svetovno vojno je po- stal učitelj na edini, privatni, slovenski šoli v Trstu, ki jo je vzdrževala "Družba sv. Cirila in Metoda" v Ljubljani. Ta šola je bila ponos ne samo tržaških Slo- vencev, nego vseh Slovencev sloph. Centru, v katerem je ži- velo skoro največje število Slo- vencev, je "Družba sv. Cirila in Metoda" posvetila največ paz- ljivosti in ljubezni. Osnovana 1886. l. se je ta šola pred prvo svetovno vojno razvila v eno od najvažnejših kulturnih institu- cij primorskih Slovencev. Zra- ven osnovne šole za dečke in os- novne šole za deklice, je bila v sklopu te ustanove tudi nižja srednja trgovska šola in me- ščanska šola z rangom nižje srednje šole. Nad 1600 sloven- skih otrok je obiskovalo to šo- lo, na kateri je podočevalo 36- 40 učnih moči. Od 1919 dalje je bila šola last novega "Šolskega društva," ki jo je prevzelo od Družba sv. Cirila in Metoda, in od tedaj dalje je bil šoli voditelj Andrej Čok.

Ta šola, ki je bila med glavn- ini stebri tržaških Slovencev za njihov narodni napredek, je obstajala do 1930. leta. In še te- ko leta so se vršile predpriprave za naslednje šolsko leto 1930- 31. Učenci so se upisali, a 1. sep- tembra je bila po stari navadi maša v cerkvi sv. Jakoba, po ka- teri bi bili morali učitelji in učenci iti v šolo, na otvoritev šolskega leta. Vse to se je seve- da godilo v sporazumu z itali- janskimi oblastmi. Kakor stre- la iz vedrega neba se pojavi med mašo v cerkvi karabinijer, ki vroči pok. Andreju, kot šolske- mu predstojniku — dekret vla- de iz Rima, da je šola zabranje- na in da se mora zapreti. Lepa slika čisto fašističnih metod. Moremo si predstavljati nered in brige, ki so jih te odredbe povzročile pri otrocih, njih starših in pri učiteljskem obo- ju, katero je naenkrat ostalo brez kruha.

Ko je bila šola zaprta, se je Andrej Čok posvetil samo pri- vatnemu življenju. Bil je pre- več eksponiran, da bi smel re- akirati kakoršnokoli udeležstvo-

nje, obdan noč in dan od fašis- tovskih agentov in špijnov. Ipak so ga dvakrat zaprli, prvič v Kopru v famoznem zaporu, drugič v še famoznejši Regina Coeli v Rimu. Ker pa mu niso mogli ničesar dokazati, je bil izpuščen. Fašisti so smatrali, da še sama njegova pojava pome- ni moralno podporo Slovincem, zato jim je bila celo njegova navzočnost sama na poti. Brez razloga je bil — skupaj z mno- gim drugimi — še nekaj dni pred vstopom Italije v vojno, zaprt. V poznem procesu de- cembra meseca 1941 v Trstu proti 71 osebam radi "veležiz- da in antifasizma" je bil z dru- gim vred obsojen na 30 let za- pora. Sedaj je prišla vest, da je še meseca julija umrl v zaporu. Ker je bil zdrav in krepak, je verjetno, da je umrl na posledič- ga groznega postopanja z njim, ali zastrupljenja, ako ga niso naravnost ubili.

Andrej Čok je nedolžna žrtev. Glavna krivda mu je bila, da je brat predsednika "Jugoslovanskega Odbora iz Italije," ki je bil vodja antifasističnega po- kreta, pa je uspel, da se je rešil in živi v Ameriki.

Velik in impozanten po zuna- njosti, je bil pok. Andrej blag in skromen v občejanju. Zaveden Slovenec in iskren Jugoslovane bil je vedno čvrst karakter, po- šten in objektivni. Vsi so ga imeli radi. Njegovi bivši učen- ci in kolegi so ga oboževali. Po- sebno pa so ga spoštovali in ce- nili tudi mnogi tržaški Italijani. Dičila ga je dobrotta in plemenitost srca. Nič ne more bolje ka- rakterizirati širine njegove le- pa duše nego ta dogodek iz nje- govega življenja: Italijanski iredentisti iz bivših avstrijskih pokrajin so smatrali Viljema Oberdanka, ki je pripravil atentat na cesarja Franca Jože- fa, pa so ga prišli in obesili, kot svojega največjega junaka in mučenika. Po celi Italiji je slavljen kot tak. Oberdank je bil nezakonsko dete matere-Slo- venke, ki ni niti obvladala itali- janskega jezika. Oče Italijan je vrgel sina v italijanskem iredentističnem duhu. Oberdank je pred smrtjo zapustil neka pi- sma in druge dokumente v roke sorodnikov-Slovencev, misleč da bodo tako najbolj na varnem. Tako je zares bilo. Nekaj let pred današnjo vojno je slučaj- no uspel pok. Andreju, da pri- de v posest teh pisem in doku- mentov. Znaoč, kako veliko važnost bi polagali Italijani na te dokumente — vsaj iz razlo- gov pijetete, ako ne iz drugih — jih je vključil krivicam, kate- re so Italijani storili njegove- mu narodu in specialno njegovi šoli, pa tudi njemu samemu, poklonil nekemu svojemu prija- telju-Italijanu, da bi prišle v prave roke. Prevzela jih je me- stna občina tržaška v svoj ob- činski arhiv.

Kako divno so se Ti revanši- rali za Tvojo plemenitost, dragi Dreječe, ti "kulturonosni" bar- bari. Nedožnega so Te obsodili in potem ubili.

Tam ob Obelisku pri Občini nad Trstom si vsakodnevno uži- val najlepši pogled, ki ga mor- da nudi zemeljska obla in si gledal pod seboj Trst, lep in bo- gat; sijalen in ponosen, pa da- leč tam doli v našo Istro do Ko- pra in Pirana, pa široko azur- no gladino našega sinjega Ja- dranskega morja. Gledal si in obžaloval nesrečo, ki je zadela Tvoj narod, pa si upal in upal, da pridejo boljši dnevi, da bo zmagala pravica in da bo Tvoj narod živel v slobodi. Boljši dnevi pridejo — v to verujemo — zmagala bo pravica, Tvoj na- rod bo živel v slobodi, ali Tebe ki Te je narod tako ljubil in v katerega je imel zaupanje, ker si ga vedno branil, Tebe več ne bo med živimi. Usoda. Moral si se žrtvovati, da bi drugi živeli in bili slobodni.

Ave, pia anima.

Danilo Zelen, slušatelj prava na ljubljanski univerzi. Mlad in lep, jak in junak. Tudi njega so pogodila zrna italijanske pu- ške. O njem in njegovem delu danes ne bomo psali. Samo to omenjamo, da ako je res česar ga Italijani dolžijo je zaslužil, da mu Slovenci in Hrvati podig- nejo spomenik sredi belega Tr- sta. To se bo morda tudi zgodi- lo, ako Bog da in sreča junaka.

Junaki, počivajte v miru. Va- še kri, kakor tudi kri Vladimir- ja Gortana, bazovskih mučeni- kov in žrtv tržaškega procesa, skupaj s krvjo ostalih tisočev najboljših sinov Trsta, Istre in Gorice, ki so položili svoje živ- ljenje na oltar domovine, in ki so padli v borbi za slobodo, bo maščevana. SLAVA VAM!

Vsem ostalim žrtvam, onim tisočim, ki so prenašali — a mnogi tisoči še prenašajo — muke fašistovskih zaporov in koncentracijskih taborišč, naj bo večna hvala!

Naj bodo Vaše muke in žrtve zalag za zmago onih idealov, za katere smo se borili in se bori- mo, a to so pravica in ljudsko dostojanstvo. V borbi proti okrutnemu in nekulturnemu fa- šizmu ste padli in prenašali žrt- ve ne samo za slobodo Sloven- cev in Hrvatov pod Italio, nego za pravice človeka, za obraz človeka, za obraz človečanstva. "Jugoslovanski Odbor iz Ita- lije" prisega, da bodo maščeva- ne vse krivice z brezkompromis- no borbo proti krivici in nasilju ter za zmago pravice, poštenja, slobode in ljudskega dostojan- stva.

"Jugoslovanski Odbor iz Ita- lije"

Dr. Ivan M. Čok,

predsednik.

Izpred vojaškega sodišča v Ljubljani

I.

(Posneto iz ljubljanskega "Ju- tra" z dne 23. sept. 1942 v izvir- nem besedilu.)

Vojaško sodišče vojnega ozem- lja odsek Ljubljana, je izreklo naslednjo sodbo v zadevi proti:

1. POZENELU IVANU, pok.

PETER PAVEL GLAVAR

LANŠPREŠKI GOSPOD

ZGODOVINSKA POVEST

Spisal dr. Ivan Pregelj

Kapitan se je vedro zasmeljal in rekel: "Dobro si se odrezal. Zares, žal te mi je. Ob tebi bi laže prebolel svojega sina." Nato je rekel resno in uradno: "Tri dni bom čakal pred Ascolijem. Skrbj, da opraviš hitro s svojim priprošnjikom. Povem ti pa, da malo zaupam tem italijanskim mehužcem. Naš Benzoni v Senju bi ti bil že trikrat izprosil blagoslove. Zakaj se nisi obrnil nanj?"

"Tujec sem mu!" je odvrnil Peter. "A mislil sem že na to, če bi mi spodletelo pri komendatorju."

"Da," je menil oni, "Benzoni bi Te posvetil. Novo mašo pa bi pel pri Materi naši na Trsutu. In mene bi povabil, če bi me doma našel, seve."

Pustil je nato bogoslovca samega. Kmalu pa se je vrnil in pokazal z roko predse z morja na suho. Daleč, daleč notri v ozemlju je bilo videti nekaj medlih luči. Kapitan je rekel kratko: "Ascoli."

XI. Pri komendatorju.

Peter Pavel je končno stal pred gospodom Petrom Jakobom. videl je, da se je bil mož močno postaral. Peter Pavel mu je izročil župnikovo pismo; komendator je dal brati svojemu tajniku, katerega je klical "maestro di casa" — hišni mojster. Ko je tajnik bral o Bitencem upravljanju komendskih dohodkov, je vzkliknil komendator: "Pa saj to vem sam, da je ta Bitenc slepar. Jaz sem hotel vedeti, kje bi se dobil pošten človek, ki bi mu smel zaupati."

Tajnik je bral naprej pismo župnika Roglja: "Presvetli veste sami, da sem Vam vestno služil; zato se naadam, da boste prepričani, da Vam hočem nasvetovati človeka, ki je najsposobnejši pa tudi vesten."

Komendator je zadovoljno prikimal. Tajnik je bral: "Priporočam Vaši milosti mladeniča gospoda Petra Pavla Glavarja, ki je moj sel —"

"Božje usmiljenje!" je vzkliknil tedaj komendator. "Samo zaradi tega pisma ste šli na tako pot? Ali je Vaš župnik znorel? Kdo bo trpel stroške?"

"Gospod," je odvrnil Glavar, "imam še drug opravke."

Komendatorjev tajnik je dočital pismo. Glavar je medtem čustvoval: "Glej ga, župnika Roglja. To je brez moje vednosti zapisal, da bi bil sposoben upravljati komendo. Saj bi se sramoval in bi mu zameril, če bi ne vedel, da je mož to naredil z najboljšim namenom."

Komendator je ostro pogledal po Glavarju in dejal: "Svojčas sem Vam podaril Castiglionijsko knjigo. Ali jo nosite vedno s seboj?"

Petra je obšla rdečica in je rekel: "Prebral sem jo, a na poti nekje sem jo izgubil."

"Nesrečni človek," je vzdihnil komendator. "Da, da! Vidi se, da ste doma v barbarski deželi, kjer ne znajo ne govoriti ne kuhati po človeško." Koj zatem je vprašal nezaupno: "Vi želite torej, naj Vam dam oskrbo Komende?"

"Ne!" je odvrnil Glavar, "prišel sem ponižno prosit, da bi mi s svojim ugledom pomogli, da bi mi predstojniki spregledali zadržke in me posvetili za duhovnika."

"Zato ste prišli?" je vprašal komendator zateglo.

"Da," je odvrnil Glavar, "iskal sem Vas v Senju. Od tam sem šel na Malto in potem..."

"Bog, Bog," je vzkliknil komendator. "Za prazen nič je obredel ta človek pol sveta."

Vendar se mu je zvedrilo obli-

čje in mislil je sam pri sebi: "To je odločen človek. Zares, to bi bil mož, ki bi mi spetil nemarnega Bitenca. Sempeterski župnik mi ni nasvetoval slabega upravitelja."

Ko pa se je domislil obenem Glavarjeve prošnje, se mu je obliče raztegnilo nevoljno in je vprašal trudno:

"Kateri so zadržki, ki Vam branijo v duhovski stan?"

"Starišev nimam," je odvrnil Glavar. "Moja mati je služila svojčas pri Vas. To je vse, kar vem. Presvetli ste svojčas obečali, da se boste potegnili zame, če bo kdaj treba. O, glejte, zdaj je treba. Vam to pač ne bo pretežko. Jaz pa Vam bom hvaležen do svoje smrti."

"Spomnim se," je dejal leno komendator, "da sem nekaj res nekaj obečal in sem gotovo to tudi že storil, kar sem obečal." Tu mu je glas v nevolji poskočil v višino in je rekel vznevoljen:

"Pa da me še nalašč spomnjate na moj obet, to je nedostojno, zelo nedostojno, to je naravnost predrzno."

"Kaj sem neki rekel takega," je pomislil Glavar in prebledel. Tajnik, ki je zavzel motril bogoslovčevega lica, je občutil sočutje z njim. Vedri in mladi človek je

IZPRED VOJNEGA SODIŠČA

(Nadaljevanje z 5 strani)

krive zločinov prevratne družbe in oboroženega krdeča ter jih kot take obsodilo v dosmrtno ječo, stroške razprave in posledice, vključno trajno prepoved opravljanja javne službe, zakoniti preklje ter na objavo pirčujoče sodbe po enkrat v "Piccolu" in v "Jutru."

Komendator je zadovoljno prikimal. Tajnik je bral: "Priporočam Vaši milosti mladeniča gospoda Petra Pavla Glavarja, ki je moj sel —"

"Božje usmiljenje!" je vzkliknil tedaj komendator. "Samo zaradi tega pisma ste šli na tako pot? Ali je Vaš župnik znorel? Kdo bo trpel stroške?"

"Gospod," je odvrnil Glavar, "imam še drug opravke."

Komendatorjev tajnik je dočital pismo. Glavar je medtem čustvoval: "Glej ga, župnika Roglja. To je brez moje vednosti zapisal, da bi bil sposoben upravljati komendo. Saj bi se sramoval in bi mu zameril, če bi ne vedel, da je mož to naredil z najboljšim namenom."

Komendator je ostro pogledal po Glavarju in dejal: "Svojčas sem Vam podaril Castiglionijsko knjigo. Ali jo nosite vedno s seboj?"

Petra je obšla rdečica in je rekel: "Prebral sem jo, a na poti nekje sem jo izgubil."

"Nesrečni človek," je vzdihnil komendator. "Da, da! Vidi se, da ste doma v barbarski deželi, kjer ne znajo ne govoriti ne kuhati po človeško." Koj zatem je vprašal nezaupno: "Vi želite torej, naj Vam dam oskrbo Komende?"

"Ne!" je odvrnil Glavar, "prišel sem ponižno prosit, da bi mi s svojim ugledom pomogli, da bi mi predstojniki spregledali zadržke in me posvetili za duhovnika."

"Zato ste prišli?" je vprašal komendator zateglo.

"Da," je odvrnil Glavar, "iskal sem Vas v Senju. Od tam sem šel na Malto in potem..."

"Bog, Bog," je vzkliknil komendator. "Za prazen nič je obredel ta človek pol sveta."

Vendar se mu je zvedrilo obli-

bil prvi hip spoznal po Glavarjevem obličju, da mora biti fant tesneje zvezan z družino Testaferrator, kakor pa je bilo njemu samemu očitno. Zdaj je prišlo mladem bogoslovcu na pomoč in rekel:

"Monsignore, mladi človek je najbrže truden in se sramuje. Dovolite, da se odpočije in ga jaz pripravim, da se bo dostojno obnašal, kakor se spodobi."

"Da, da, Castiglionijska je izgubila," je prikimal komendator. A dobro mu je delo, ko mu je Glavar poljubil roko. Z željo, naj mu postrežejo, je bogoslovca izročil slugi.

"Kaj hoče pravzaprav od mene?" je prašal komendator narajeno priprosto tajnika, ko je sluga odvedel Glavarja.

Tajnik mu je ponovil Glavarjevo prošnjo.

"Pa zakaj hoče to od mene? Ali nima drugih?"

Tedaj je tajnik dejal resno in hladno, dasi neskončno vladno: "Monsignore, jaz ne poznam tega človeka, a podoben Vam je kakor sin oču."

Komendator je planil kljub svoji starosti in slabosti s stola in vzkliknil: "Ali je to res, ali je to res?"

"Monsignore, to je strašna resnica!" je dejal mirno.

"To je grozno!" si je pokrtil

komendator lice. Nato je začel klicati kakor iz sebe: "To je nekako peklensko delo. Pri živem Bogu se kolnem, da sem nedolžen. Poznal sem njegovo mater, a dal sem jo iz hiše, ker je bila malovredna. Svinja je bila, svinja. Zavrgla se je. In to se je morala nekako zarotiti proti meni. Haha! In jaz naj zdaj prošim za njeno pregrešno zalego, kakor da sem res kriv, haha. Signor maestro, iz hiše mora ta človek, pri tej priliki mora iz hiše. Naj gre, odkoder je prišel, kaj meni mar!"

Tajnik je nemo poslušal komendatorjev izbruh in dejal nato mirno: "Nihče ne bo dvomil o Vaši poštenosti, monsignore. Resnica je le, da je človek podoben Vam in Vašim."

"Mojim? Katerim mojim? Samo enega svojih imam. Ali je temu podoben? Ciprijanu Antoniniju?"

Tajnik ni odgovoril.

Komendator je hotel biti sam in je odločil tajnika. Bil je razburjen do skrajnosti. Kakor blisk se mu je posvetilo v glavi in je govoril sam pri sebi: "Nesrečni Ciprijano. Kaj bi še dvomil, da tiči tudi za tem. Koliko je ta fant star? Petindvajset let. Da, računimo. To je bilo leta sedemnajstoenindvajsetega, ko so ga položili župniku na

prag. To je bilo — o Ciprijano, Ti me boš spravil v grob s svojo lahkomišelnostjo, to je bilo prav tedaj, ko mi je Ciprijan tako zagoteno izginil iz Komende."

Začel je misliti o svojem sodniku: "Zdaj je vsaj boljši, odkar sem ga oženil. A to bi pomenilo družinsko žalost, če bi se zvedelo, da ima davno in daleč sina. Ne! Vsiljivca je treba koj odpraviti. Pa prošnja zanj? Bi baš dala podlago ugibanjem in govoricam, ki ne bodo izostale. Naj ga posveti, kdor hoče, jaz se ne potegnem zanj."

(Dalje prihodnjik.)

Tajniki in tajnice, bodite točni pri odpošiljanju ascesmen-

VLOGE
v tej posojilnici
navarčane do \$5,000.00 po Federal
Savings & Loan Insurance Corporation,
Washington, D. C.
Sprejemamo osebne in družinske
vloge.
Plačane obresti po 3%
St. Clair Savings & Loan Co.
6235 St. Clair Ave. E. (Henderson 5676)
Cleveland, Ohio

Preiskušena zdravila proti
glavobolu

Mandel's Headache Tabs

1. Ustavi glavobol
2. Uredi želodec
3. Ojači živce
4. Odpomoč ženskemu zdravju

CENA 50¢

MANDEL DRUG STORE
SLOVENSKA LEKARNA

15702 Waterloo Rd.
CLEVELAND, O.

Pošiljamo po pošti
Lastnik te lekarne je član druž-
štva sv. Jožefa št. 169 KSKJ

NAROČITE IN ČITAJTE

priznано najboljšo slovensko
družinsko revijo

"Novi Svet"

Prinaša zbrane članke, črtice in najlepše zanimive povesti. Posebno je zanimiv "SLOVENSKI PIONIR," ki prinaša zgodovinske podatke slovenskih naselbin in slovenskih družin v Ameriki. Nobena slovenska hiša naj bi ne bila brez tega zanimivega in pomenljivega slovenskega mesečnika.

Stane letno za Ameriko \$2;
za Kanado \$3.

Naročnino sprejema:

"NOVI SVET"

1849 W. Cermak Rd.

Chicago, Ill.

Ameriška Domovina

je

SLOVENSKI DNEVNIK

ki izhaja

v Clevelandu vsak dan

razen ob nedeljah in praznikih

V njem dobite vse najnovejše svetovne
novice, zanimive dopise in lepe romane.
Naročite se na ta dnevnik, ki vam bot
zvest tovariš ob dolgih večerih.

AMERIŠKA DOMOVINA

je slovenska unijaka tiskarna, ki izdeluje vsakovrstne
tiskovine, točno in lično, pa po smernih cenah.

6117 St. Clair Avenue
Cleveland, Ohio

ZABAVNI KOTICEK

O, TE ŽENSKES!
(Zložil Križkraž.)

"Žena vogle tri podpira,"
bil pregovor star je, znan,
pri četrtem mož pa kima,
če ni zdelan, ne zaspan."

Ta pregovor premeniti
treba bo sedanji čas:
"Žena vogle vse podpira,"
moške ker prekaša nas!

Čas razmer je vse premenil,
ženstvo stopa kar naprej,
naj bo v modi, ali delu,
malo le okrog pogled!

V Roosevelta kabinetu
ženska sedež zavzema,
važno delo tam opravlja
delavska to tajnica.

In še več! Čez vse novčarne,
kjer se kuje naš denar,
ženska pri tem važnem poslu
"bossovka" je, gospodar!

Tam v Iowa državi
WACO žensk je velik zbor;
Striček Sam je ves ponosen
na le-ta elitetni kor.

Kadar pride do spopada
s kakim vrazjim kvizlingom,
WACO mu bo že pokazal
svojo pest, da bo polom!

V Clevelandu ženske banko
svojo lastno ronaajo,
z ženskim svetom dober biznis
in profite delajo.

V hlačah dolgih, moških kapah
kar po cesti hodijo;
svalko v roki in pa pelco,
ko na delo hodijo.

Po tovarnah, tam pri strojih
ženske iste ronaajo;
delo razno, municijo
one tud pripravljajo.

Policaške na vogalih
pazijo na red in mir.
Pazi dobro na svoj avto,
da ne prideš z njimi v šmir!

Kondukerke na štrikarrah
ponekod so uslužbene,
in šoferka bo vozila,
taksi če pokličes le.

Po salonihih vidih lahko
tudi že bartendarce,
v cash register ko z veseljem
mečejo tam kvoderčke.

Če bo šlo vse to še dalje,
bomo moški kuhali,
prali, ribali, šivali,
pa iz fajfce puhali.

Ženske bodo pa kuverte
nam od "pede" dajale,
o, kako bo to prijetno,
v "show" nič več zahajale!

Živjo Evine vse hčere,
živel ves naš ženski svet,
stopajoče v ospredje,
čas prihaja boljših let!

Med sosedi

"Ali ste se že kaj spoznali z
Vašim novim sosedom?"

"Mi sicer ne, toda njih mač-
ka se je sinoči spoznala z naš-
im mačkom, ker sta vršila tak
mačji koncert."

Razdražen zagovornik

Zagovornik proti poroti, po-
tem, ko je izgubil tožbo: "Po
vem vam, gospodje, da je imel
moj klient na svojem vozu
ravno 24 prešičev, potem mu je
ta lopov enega ukradel. Bilo
jih je ravno še enkrat toliko,
kolikor je vas tu skupaj."

Pred sodnikom

Sodnik: "In pri vsem tem
pravite, da ste miroljuben člo-
vek?"

Zatoženec: "Da, gospod sod-
nik!"

Sodnik: "Pa ste soseda Mur-
phija tako v čeljust sunili?"

Zatoženec: "Res, da bi Vi vi-
deli, kako je bil Murphy potem
miren."

MOLITVENIKI

v krasni vezavi importirani iz starega kraja . . .

Slovenski molitveniki:

KVIŠKU SRCE—(št. 355)
2 1/4 x 3 1/2 inčev—224 strani
v belem celolidu
Cena 75 centov

KVIŠKU SRCE—št. 415
2 1/4 x 3 1/2 inčev—224 strani
Cena 75 centov

RAJSKI GLASOVI—(št. 406)
2 1/4 x 4 inčev—255 strani
vstevši Sv. Krišev Pot
Cena \$1.50

RAJSKI GLASOVI—(št. 415)
2 1/4 x 4 inčev—255 strani
vstevši Sv. Krišev Pot
Cena \$1.50

NEBESA NAŠ DOM—(št. 415)
2 1/4 x 4 1/2 inčev—384 strani
Cena 75c

SKRBI ZA DUŠO—(št. 416)
3 x 4 1/2 inčev—512 strani
Cena \$1.75

NEBESA NAŠ DOM—(št. 415)
2 1/4 x 4 1/2 inčev—381 strani
Cena 75c

Ker se nam je posrečilo dobiti te
molitvenike po zelo nizki ceni, jih
tudi moremo prodajati po gori
označeni ceni. Zaloge pa ni poseb-
no velika, zato jih naročite čimprej,
da Vam bomo mogli s njimi po-
srečiti.

Angleški molitveniki:

(ZA MLADINO)
fino vezano\$.85
KEY OF HEAVEN
v usnje vezano 75

CATHOLIC POCKET MANUAL
v fino usnje vezano\$1.00

SLOVENIC PUBLISHING COMPANY

216 West 18th Street

New York, N. Y.

ZAHVALA

Stem se javno zahvaljujemo vsem, ki so se se na en ali drugi
način spomnili najunega pokojnega brata

John Leben

rojen 26. maja, 1898, umrl 4. februarja, 1943.

Zahvala gre vsem onim, ki so naročili sv. maše zadušnice,
potem vsem darovalcem rož in vsem, ki so prišli molit ob krsti
pokojnika. Hvala vsem onim poštvalnim ljudem, ki so po-
grebece vrnili na pokopališče v tako slabem vremenu.

Nadalje hvala družini Marije Pomagaj, št. 79 KSKJ, kamor
je pokojnik spadal za darovani venec in ki so se udeležili molitve
sv. rožnega venca, katerega so molili Father M. Cepon, hvala
jim!

Potem hvala družini sv. Jožefa, št. 53 KSKJ, in družini sv.
Anc. št. 127 KSKJ za udeležbo pri pogrebu.

Hvala č. g. župniku Rev. M. J. Hillu za opravljene pogrebne
obrede, darovane sv. maše zadušnice ter za ganljiv govor ob krsti.

Potem se zahvaljujemo našemu vrlemu pogrebniku Joseph
Nemanichu za tako lepo urejeni pogreb in dični K. S. K. Jednoti
za tako hitro izplačano posmrtnino.

Še enkrat hvala vsem in vsakemu posamezniku za vse, kar
ste za pokojnika naredili.

Priporočamo ga v molitev in blag spomin.

Zalujajo ostale:

FRANCES GERCHAR in LOUISE COUNT, sestre
z družinami obeli.

North Chicago, Ill., 22. februarja, 1943.

V BLAG SPOMIN

PETE OBLETNICE SMRTI
LJUBLJENEGA SINA in
DRAGEGA BRATA

Louis Martincich ml.

Rojen 9. februarja, 1920
v Jolietu, Ill.

Umrl 27. februarja, 1938.

v Mercy bolnišnici, Davenport,
Iowa.

Pet let bo že minulo, odkar
Te ni več med nami, toda spo-
min Tvoj pa še vedno živi v naš-
ih središčih, ker smo prepričani
in nam sv. križ govori, da zopet
vidimo se nad zvezdami!

Do tedaj pa, nepozabni sin
in brat, počivaj v miru bož-
jem!

Zalujajo ostali:

STARŠI, BRAT in SESTRE

Joliet, Ill.,
24. februarja, 1943.

ONE WAY TO BRAND HIM

FORMER STRABANE KAY JAY BOOSTER AND ATHLETIC STAR KILLED IN ACTION

Strabane, Pa. — A terse telegram from the commandant of the United States Marine Corps at Arlington, Va., received recently, revealed the fact that Cpl. Louis Robert Verchek, 25, son of Mr. and Mrs. Joseph Verchek, of 411 Chartiers St., was the first local youth reported killed in action in the war.

He was killed in a land engagement on the Solomon Islands, the communique said, defending the Marine post there against the attack of the Japanese.

While several district youths were killed during training in camps in the United States and another was lost at sea, Cpl. Verchek was the first reported to be killed in action against the enemy.

Former Sandlot Star

Prior to his enlistment in the Marines, Cpl. Verchek, known locally as "Bobby," was a well known athlete and participated in local and district sports for many years. A football star, "Bobby" was better known as the softball star for the strong KSKJ unit which ruled local softball circles for many years. On or off the playing field, he was one of the

most popular youths of Strabane with his circle of friends embracing both the young and old.

He enlisted in the United States Marines Oct. 23, 1940, and received his basic training at Parris Island, S. C. Later he was transferred to the Marine Corps with quarters at Quantico, Va., and served in New York for four months before going overseas. He left California in June of 1942 for overseas duty.

Two Brothers in Service

Surviving Cpl. Verchek are his parents, two sisters, Mrs. Johnny Flowers, and Mrs. August Podboy, both of 411 Chartiers St., and two brothers, both of whom are in service at the present. They are, Pfc. Jos. Verchek, Jr., of Danville, Ill., of the U. S. Army, and Pvt. Walter Verchek, of the Marines, stationed at New River, S. C.

Cpl. Verchek's last letter home was received on Jan. 7, a V-letter Christmas card, the family said.

Interment was held on Solomon Islands, the family was informed by the commandant. — Canonsburg Daily Notes.

BLATNIKS TIGHTEN HOLD ON PRIME SPOT IN PUEBLO JOES PIN CIRCUIT

Pueblo, Colo. — The Blatnik Taverns took two out of three from the Steve Grocers and increased their lead to six games over the second place Culig Groceries. Al Godec had 197, 186, and 191 for 574, to fatten his present average to 178 and at the same time he received some additional help from Capt. Matty Novak who had a 210 game in a 565 set, and from Andy Krall who had 571 on big games of 193, 187, and 191. Capt. "Moon" Kocman's 528 was high for the losers while Johnny Jesik followed right on his heels with a 520.

The Liquormen from Germ's

won two of their tussles from the Culig Grocers, shooting fine games of 866, 806 and 866 to overcome the 791, 850, and 806 work of the Grocers. Joe "Ziga" Krall was aces for the Liquormen with a 581 followed by Tony Kochevar's 517. A 557 and a 514 which were made by Frank "Cracker" Krasovec and Capt. Tony Wodishek, respectively, just weren't enough for the losers. The "200" class included Joe Krall, 239, Krasovec 220, and Novak 210.

Next Sunday's pairings: Culigs vs. Blatniks; Germs vs. Steves.

Nick J. Mikatich.

FORDHAM, ST. MARYS VICTORS IN STRABANE KAY JAY CAGE CIRCUIT

Canonsburg, Pa. — Fordham and St. Mary's were of equal strength on the offensive last week to register victories in the KSKJ cage league but the St. Mary's defense proved just a bit more difficult to penetrate as the Gaels defeated Duquesne, 30-13, while Fordham topped Notre Dame, 30-21.

Fighting a close first half game, the Fordham Rams led

Notre Dame 18-16 at the half time mark and then added 12 points in the final half while holding the Irish to 5 to win, 30-21. Eddie Progar with 17 points was the victory margin for the Rams while Sedmak's 10 points paced the losers.

While St. Mary's offensive followed the pattern of the Rams by scoring 18 points in

(Continued on page 6)

OUR PAGE

"The Spirit of a Rejuvenated KSKJ"

WAACS EVEN CAGE SERIES WITH WAUKEGAN ANNES; FINAL TILT PENDS

Waukegan, Ill. — The Fort Sheridan WAACs had the basketball game their way as they came out with flying colors in winning over the St. Annes K. S. K. J. team of Waukegan by a score of 34-27. The St. Annes group led the scoring all the way, well into the second half but the WAACs laid down a heavy barrage of basket sinning to overcome the half mark lead of 13-7 held by the St. Annes. The final decision was reached during the last four minutes of play as the WAACs swung into their stride and with the deadly fire power of Mayes who scored 14 points to lead her teammates to victory. Corby of the WAACs carried second high scoring honors with 8 points. Cleo Terlap of the KSKJ group carried top scoring position with a 12-point total, followed by Kovacek with 7 points.

Around 400 basketball fans witnessed the game, with about 75 rooters accompanying the team from Waukegan to Fort Sheridan. The fans were treated to some real excitement all through the setto and were on their feet cheering for their teams, especially through the last half as the game went back and forth with the WAAC team finally coming on top to even the home and home series.

Major Hartom gave the fans another treat in entertainment

as he presented a novelty game called boxing basketball which was engaged in by members of the post. The sequence of events in this unusual sport brought roars of laughter and applause from the crowd.

Ed Vonic announced the game over the PA system, Joseph Zorc acted as timekeeper. With each team having one game to its credit, they both have the ambition to meet in a neutral gym to decide the final victor and plans are now under way locally to stage this final meeting of the two rival teams. St. Annes KSKJ team won the first game by a score of 38-22.

Box score:

St. Annes—27	G. F. T.
Kovacek, f	3 1 7
Miholic, f	1 0 2
Tercek, f	1 4 6
Terlap, c	6 0 12
Ivantic, g	0 0 0
Grom, g	0 0 0

Totals	11 5 27
--------	---------

WAACs—34	G. F. T.
Mayes, f	6 2 14
Cooper, f	1 0 2
Davis, c	0 0 0
Berry, c	1 1 3
Lawrence, c	0 0 0
Anclin, c	0 0 0
Corby, g	3 2 8
Godis, g	0 0 0
Weaver, g	0 0 0
Worth, g	2 3 7

Totals	13 8 34
--------	---------

SLOVENICS REGISTER TRIPLE WIN TO FEATURE JOLIET PIN MEN'S FARE

Joliet, Ill. — The triple win of the Slovenic Coals over the Peerless Printers featured last week's Joliet Jays Men's Bowling League, for this clean sweep helped the Slovenics to pick up a full game in the standings so that now they are only one game behind the first place Avsec Printers. The Avsecs maintained their lead by winning the last game by only TWO pins, due to Rudy Ramuta's (filling in for Joey Horvat) strong strike finish for a nice 228 game. Other features were the high individual 234 game of Andy Kludovic, and the nice 589 series picked up by Supreme Secretary Joseph Zalar on games of 202, 200, and 187.

White Front Liquors Drop Two To Avsec Printers

The Avsec Printers maintained their leading position in the league standings by winning two games from the White Front Liquors on scores of 820, 775, and 856 to 773, 873, and 854. Rudy Ramuta paced the Avsecs with his 548 series, as the ever-smiling Johnny Azman topped the White Fronts with his 586 series.

Slovenic Coals Black-Out the Peerless Printers

The Slovenic Coals took the runner-up position in the standings of the league by tripping the Peerless Printers in three games. The Slovenic Coals garnered games of 848, 772, and 853 to the Peerless games of 709, 770, and 765. The old stand-by Al Juricic led the Slovenic Coals with his 578 series while Rudy Prus paced the Peerless team with his 513 series. The Slovenics took the second game by two pins.

Tezak Florists Lose Two to the Eagle Team

The Eagle store team won a pair of games from the Tezak Florists by scores of 974, 859, and 867 to 843, 868, and 861. The teams played the old Alphonse-Gaston act, with the Tezaks winning the second game by four pins and the Eagle five winning the last game by six. The Eagle team was paced by Matt Slana's 591 and Joseph Zalar Sr.'s 589 series while John Kren topped the Tezaks with his 535 series.

Ten Pin Rattles . . .

The league is enjoying one of those fine seasons in which the standings are so close, that any team—with a little luck and a hot streak—may be able to take the top spot . . . the full handicap (notwithstanding a few dissenting votes) is really the way to run a fraternal league . . . makes possible a close race and better fellowship and comradeship all the way around . . . Andy Kludovic came up with the high individual game of the evening, a 234 score . . . followed closely by John Azman's 231 and Rudy Ramuta's 228 scores . . . other good individual games were rolled by: Al Juricic 223 and 200, Joe Zalar Sr. 202 and 200, Matt Slana 207 and 204, and Roy Keith 211 . . . many good 500 series helped the averages of the bowlers . . . the top individual averages are: Frank Ramuta 186.20, Al Juricic 179.40, Andy Kludovic 178.52, Willard Kuhar 178.4, Gene Tezak 176.38, John Bluth 176.34 and John Mutz 176 . . . the boys' averages as a whole are about ten pins per man better than last season . . . the boys are trying harder . . . next week's schedule: Slovenic Coals vs. The Eagle, Tezak

RECEIVE POSTHUMOUS LETTER

Strabane, Pa. — A posthumous letter was received by Mr. and Mrs. Joseph Verchek, Sr., from their late son, Cpl. Louis Robert Verchek, U. S. Marines, who was killed in a recent land engagement somewhere in the Solomon Islands, establishing the fact that Cpl. Verchek was a recent victim of a Japanese attack on the Solomons.

The letter was written on Wednesday, Jan. 6, and mailed by the deceased two days later. In the letter he told his parents that all was quiet and there was no cause to worry about his safety. He said that there had been no action for some time and it appeared as if the Japanese would not attempt another attack.

A telegram, however, from the Arlington, Va., U. S. Marine headquarters, signed by the Commandant, received by the parents last week, revealed the fact that Cpl. Verchek was killed in action, defending the post against the enemy. The date of the death was not given.

PUEBLO COWGALS IN PIN SWING

Pueblo, Colo. — We "cowgals" from 'way out West are slowly but surely getting into the swing of things down at the High St. Bowling Alleys. Since this marks the first year of bowling for most of the girls we haven't as yet been able to record what might be called "impressive scores," but judging from all angles it won't be long now and when we all let loose with "T-I-M-B-E-R" we won't be kidding—but to get on with last Sunday's games—

The Anzick Restaurant girls took away the entire three game series from the Gorsick Grocers, beating them by a count of 250 pins. T. Krall starred for the winners while Kay Sabo poled the best average for the defeated team.

On the other hand, the Elich Grocers won their tilt by taking two out of three from the Culig Taverns. The final count found Anne Kocman of the Grocers and Jo Petros of the Tavern girls emerging from the matches with the highest number of pins knocked down.

Come on, girls, let's really show definite signs of improvement next Sunday (look who's giving out advice!).

Next Sunday's schedule: Culig's vs. Anzicks; Elichs vs. Gorsicks.—Adios!

Kay.

Joliet KSKJ Men's Bowling League Standings

	W.	L.	Pct.
Avsec Prints	31	26	.544
Slovenic Coals	30	27	.526
The Eagle	29	28	.509
White Fronts	27	30	.474
Peerless Prints	27	30	.474
Tezak Florist	27	30	.474

PROMOTED

Word was received from North Africa last week that John C. Zupan was promoted to rank of Master Sergeant. He is the son of Ivan Zupan, editor of Glasilo.

Florists vs. White Front Liquors, and Peerless Printers vs. Avsec Printers . . . it is a pleasure to see so many wives of the bowlers as spectators . . . this creates a lot of good natured cheering and help to their bowling mates . . . with the inspiration present a fellow really should bowl better.

REMEMBER THE BOYS IN SERVICE
They Are Counting On You!

COMMITTEE NAMED TO SWING MIDWEST PIN MEET PLANS IN MOTION

Chicago, Ill. — Following the announcement that the annual Midwest Bowling Tournament will be held in Chicago this year, local KSKJ lodges immediately went into action. The first step was the calling of a meeting of representatives by Tournament Secretary Fr. Kosmach.

At the meeting held Feb. 15, the following committee was elected: Frank Koporc, chairman, John Terselich, Sr., co-chairman; Lillian Kozek, secretary; Mrs. Frank, treasurer; Father Edward, publicity.

The tournament will be held May 8 and 9, according to Secretary Kosmach. In the event that a large entry list will be registered, the tourney program will be augmented by the addition of May 7. The roll-offs will take place at the Southwest Alleys, operated by

All Chicago lodges are hereby notified of a very important meeting called by the committee for Monday, March 8, 7 p. m., in the church hall. Representatives of lodges will please take note of this meeting! Various committees will be organized at that time. The sooner that these committees are set into motion, the better it will be, for Chicago's well-known "I will" spirit must again show itself.

In spite of war-time conditions, without a doubt, all loyal KSKJers will do their utmost to carry on. The boys "out there" want the tournament to take place. Some even have intentions of "working" a furlough about that time so as to be able to enter! The spirit of Chicago in the roll of host will not be found lacking!

TOMAZINS SWEEP CLEAN, OTHER WINNERS EDGE IN STEVE LOOP

Chicago, Ill. — The Dr. Grill team has been taking a lot of bitter medicine in the form of being set back in the Chi pin league. Last week the Tomazin Taverns gave the M. Dees a triple setback, R. Tomazin 588, and Frank Strupeck, 513, leading the attack, while Fr. Joseph, 520, and Louie Zefran, 479, did best for the losers.

The Monarch Beermen put the tap for two games on the Jerin Butchers. Urban Strohen, 562, and Francis Weaver, 521, did the heavy crashing for the Beers, while Rudy Jerin, 513, and Joe Sinkovec, 492, paced the losers.

Led by Fr. Edward with a dandy 628 series, followed by Emil Grill, the Fidelity Electric registered a two to one win over the Darovic Lawyers. Louie Zulich, 546, and John Jeray, 543, were the big men for the Butchers.

The Korenchan Grocers put the Park View Laundry quint

through the wringer for a two to one count through the aid of Stanley Wolsie's 585 and Buddy Bicek's 564. Trying to hang up a clean score sheet for the Laundry were George Banich, 597, and Johnny Terselich, 517.

The Kosmach Boosters put the heat on and dampened the Zeleznik Fuels when they scored a two to one win, John Zefran, 568, and Pete Bogolin, 558, doing the heavy pin tripping. For the losers Frank Gottlieb, 550, and Louie Rabetz, 477, were high.

The 200 bucket: Jr. Tomazin, 208, 210; Urban Strohen, 247, Francis Weaver, 203; Rudy Jerin, 205; Fr. Edward, 202, 234; Red Grill, 216; Stanley Wolsie, 201; Buddie Bicek, 222; George Banich, 209, 225; John Zefran, 201; Pete Bogolin, 245; Frank Gottlieb, 201. Pot of Gold winner was Urban Strohen with high game of 247.

STEADY WINS BRING SCHLITZ QUINT TO SHARE LEAD IN JOLIET LASS WHEEL

Joliet, Ill. — The Schlitz Beers with their steady climbing again and topping off some nice scores. Last Thursday she led the Allen's with a 485 setop as a result of their three-game win last Thursday, and are now tied with the Peerless Printers for first place.

The Verbiscer Press trimmed the Peerless Printers in two games, winning the first game by only one pin. Gen Lauric kept her eye on the right spot and knocked over a lot of timber to total a 444 series which was high for the winners. After a bad start Mae Mutz came back in the final game with a 181 to total a series of 432. Agnes Govednik, the usual high scorer for the Printers, was high again with a 460 series. Marge Dolinshek was consistent in scoring a 141 average.

The Schlitz Beers smeared the Allen Orange Crush team three games. All members of the Schlitz team hit good games. Mary Salesnik, with her weekly good bowling, topped the winners with a 484 series. Marie Culik marked up three nice games to score a 153 average. After a slow start in scoring this season, Vida Za-

lar is getting in the groove again and topping off some nice scores. Last Thursday she led the Allen's with a 485 setop as a result of their three-game win last Thursday, and are now tied with the Peerless Printers for first place.

The Hickory St. Markets have been slowly falling in the team standings and dropped a little lower last week by losing two games to the Tezak Florists. Ann Papesch really slapped the pins around and paced the winners with a 458 series. The Hickory Markets were really down on their scoring last Thursday. Gen Golobish was consistent in hitting three 125 games to total a 375 series which was high for the losers.

The Joliet Engineers took a pair of games from the Joliet Office Supply, winning the last game by only 9 pins. Jo Stephen hit games of 198, 161, 161 to pace the winners with a 520 series. Her 198 was high game of the night. The Joliet Office Supply team just can't seem to get any good breaks. Mayme Umek was high with a 431 series.

Although a lot of splits appeared on the alleys only three

(Continued on Page 8)

AFTER THE TRAIN LEFT

BY FRANCES LOKAR

She made her way wearily through the excited shoppers. There were springs in their steps and in their eyes as they hurried along the streets. She could not think about their happiness—it made her feel as though she did not belong. She could not think about the future—she and Bob and their baby had little to look forward to. She could not think about the past—they hadn't much of that either, just a few brief months of marriage before Bob went to the Army. The Army—that was it. It knocked your whole life out of shape. It was a situation you could not fight. And Bob was so unhappy at camp. He'd been in so many little scrapes—and always seemed to be getting himself put in the guard house. He was worried—that was why. He wasn't really like that. He was quiet and kind, really. But she knew he worried about the way the war had upset their lives, and about how she and the baby were getting along. That's why he acted so unruly. His 5-day furlough was over now and he'd seen the baby for the first time. Watching him get on the train a little while ago was like the end of the world.

Goodness—she'd walked past her car stop. It didn't matter much. Somehow she was not quite ready to take things up again. She noticed that the door of the church at the corner was open. It gave her sort of a friendly feeling—sort of an invitation. It wasn't far from here—maybe... if she'd talk to Her for a little while. She really had no good reason for stopping in—it might look silly. But she could leave soon, couldn't she—she wouldn't have to stay long.

"I thought I'd stop and say Hello," she explained to Her, as she entered the church. The smile she gave Her was confused and her eyes were tired. An inner voice seemed to whisper—"I'm glad you did—I was thinking of you and your family just a while ago."

Your family... that sounded nice somehow. People did not say "your family" to her—it made her feel sort of responsible and much older than 20. Suddenly she was talking about everything; things she couldn't say to Bob because they concerned him so directly; things she'd feel foolish talking to her relatives about. Just little matters—All about the way Bob's face had looked when he first saw the baby; the way he couldn't say anything for a while because he was so proud and glad. The way he looked in his uniform—sort of like a grown man and a little boy both in one. How Bob had kissed her just before the train left—and how he had watched her face—and looked into her eyes. The Virgin's eyes said more than any voice could. She seemed to know—and that made it so much easier somehow.

Then she was talking to herself again... how she felt about things. About what it seemed like to be living with relatives and how kind they were, though they couldn't understand. How she got discouraged managing on Bob's allotment, and how there seemed to be nothing to look forward to. She thought of the shoppers outside, the store windows, and the "other world" feeling it all gave her and how terribly she wished that she had Bob to lean on once again.

"... and now he's leaning on you," the Inner Voice whispered—as though it was something they both knew.

Bob was leaning on her—she hadn't thought of it quite

that way before, but, of course, he was. He needed her too... in a different way than the baby needed her. She could help him feel more settled in the Army by letting him know that she was all right; that she wasn't worried and that she could stand on her own feet. That would do it—certainly. She wouldn't let him worry—and wouldn't let him know that she felt scared sometimes. And if the baby caught a slight cold, she need not write him about it. She'd write him about the way he changed from day to day and the little things he'd learned. She'd write him about the various things that happened—and she'd leave out the way she felt down inside sometimes. She didn't feel much like that right now, anyway. She belonged with those people outside now. Things seemed different—yet nothing had really changed, had it?

As she said "Goodbye" to Her she wondered if she'd have to wait long for her street car. Perhaps she'd have time to buy the baby a little toy. She buttoned her coat collar and stepped out of the church into the crowded street.

STRABANE CAGE RESULTS

(Continued from page 7)

the opening period, the Gaels limited the Dukes to 9 to hold an 18-9 lead at the half. The Gaels added 12 in the final half but allowed the Dukes only 4 to win, 30-13. Batista led the Gaels with his 12-point attack while Delost and Strnisa tallied 4 each to share honors for the fliers. Lineups:

Fordham—30	G. F. T.
Hostinsky, f.	0 0 0
Getzik, f.	1 0 2
Progar, c.	7 3 17
Batista, g.	3 1 7
Durkac, g.	2 0 4

Totals	13 4 30
Notre Dame—21	G. F. T.
Lavrich, c.	0 0 0
Enoch, f.	1 0 2
Kern, f.	3 0 6
Sedmak, g.	4 2 10
Patrick, g.	1 0 2
Strnisa, g.	0 1 1

Totals	9 3 21
Referee, Houston, Umpire	Novak.

St. Mary's—30	G. F. T.
Sedmak, f.	3 0 6
Batista, f.	5 1 11
Lavrich, c.	4 0 8
Kern, g.	1 0 2
Hostinsky, g.	1 1 3

Totals	14 2 30
Duquesne—13	G. F. T.
Strnisa, f.	2 0 4
Talpas, f.	1 1 3
Delost, c.	2 0 4
Patrick, g.	1 0 2
Lesko, g.	0 0 0

Totals	6 1 13
Referee, Houston, Umpire,	Novak.

JOLIET LASSIE LOOP

(Continued from page 7)

were picked up: Jean Tezak neatly slid over the 5-7-8; Agnes Govednik the 5-7; and Mae Mutz the 4-6-7.

High games of the night: Jo Stephen 198, 161; Mae Mutz; 181; Agnes Govednik 168; Florence Benedick, 167; Mary Salesnik 160, 178; Marie Culik 160; Vida Zalar 180; Donna Wilhelmi 160; and Ann Papesch 185.

The postponed games were rolled over last weekend but as yet we haven't the reports on them so you'll get the lowdown next week.

The schedule for Feb. 25: Tezak Florists vs. Joliet Office Supply; Hickory St. Markets vs. Joliet Engineers; Verbiscer Press vs. Schlitz Beers; Allen's Orange Crush vs. Peerless Printers. The Snoop.

A TRIBUTE TO BOBBY VERCHEK

Leesburg, Fla. — The recent announcement from the War Department that Cpl. Louis "Bobby" Verchek was killed in action in the Solomons, was a severe blow not only to his family but also to his many buddies who are in service. To us boys in service, Bobby was one of our most esteemed boys in service not only from the KSKJ but the community itself. His pleasing personality and his vigor of endurance was something we all admired.

There is no doubt that such was the case, for there is nothing else that counts in the U. S. Marines, the toughest outfit in our country. Being first to enlist from here and the first to fall for his country, makes us very proud of him although it is a sad experience to encounter. He gave his best, and that is what we are proud of even though the writer of this item, a close kin, will undoubtedly miss his smiling face in body. But his spirit remains with us until the end of our days.

SOLDIER'S LETTER

Camp Blanding, Fla. — Since my last letter to the Our Page many things have been changed. While at Camp McCoy the temperature was always from 20 to 30 below while here at Camp Blanding in Florida it is nice and mild. We left Camp McCoy Jan. 26 with the temperature at 32 degrees below. We rode for three days and two nights and on the morning of the third day instead of snow we began to see nice green grass. It was hard to believe this. Upon arriving at camp we were quarantined for ten days. After quarantine we were transferred to Company D of the 475th Quartermaster Truck Regiment. Ours is a new outfit with a pretty good supply of vehicles of all kinds. From what I've seen of this camp it's pretty big. I've been told it's the second largest in the country.

During the last few days at Camp McCoy I met a Kay Jay member. He is Eddie Bahar of Chicago. Just got a letter from him today. Last week I was surprised to receive a letter from a KSKJ member in Barberton, Ohio, who told me they put the names of soldier members of the KSKJ into a hat, then drew names and each wrote a letter to the serviceman whose name was drawn. I believe they have the right spirit. Nothing is of more value to a soldier than a letter. Some time ago a cartoon was published about a soldier who did not receive any mail. Well, I have seen that expression several times on the faces of men who have not received any mail for a week or more. Let me assure the readers of this page that it's something that is not pleasant to watch. So far I've been fortunate and have mail coming pretty steadily.

This letter which I received from Barberton has really increased my regard for the K. S. K. J. and what its members are doing for the boys in the service. Again I say thanks to the writer of the letter and to her lodge.

I would like to know if there are any members here at Camp Blanding. I'm located just opposite the West gate in Co. D, 475th Truck Department.

I have also been told there would be no tournament for the bowlers this year. This is a bit of sad news but under these trying times it cannot be helped.

With best regards to all K. S. K. J. members, Pvt. John A. Cankar, Company D, 475 Q. M. (Trk) Dep.

With over 63 boys from St. Jerome's already in service and many in foreign countries, his remaining brothers, Wally and Dixie as they are known, are also out front giving their best as he has done. All three boys were softball stars in the local KSKJ softball teams and very active Boosters. Doing their share at home are the mother and father and the two sisters, Ann and Mille, all good members of the KSKJ.

We who are in service can do very little for the family, but we can say that his spirit is with us and we shall carry on as Bobby would want us to. And as we march onto victory our motto will be: "Remember Bobby our pal!"

John Bevec.

MEETING NOTICE

La Salle, Ill. — The members of St. Anne's Society, No. 139, held their regular monthly meeting Feb. 14th. Mrs. Furr presided.

The new members received into the juvenile department were: Kenneth G. Videgar, Lynette J. Weyand, Melvin Harth and Mary Ann Pirc.

Mrs. Jennie Gnidovic had the misfortune of falling, which resulted in an injury to her back. She will remain a patient in the hospital for several weeks.

Mrs. Josephine Argubright recently underwent an appendectomy.

We extend our sympathy to Mrs. Josephine Argubright, Caroline Kernz and Mrs. Mary Supan whose sister Miss Alice Kernz recently passed away.

The next meeting will be held on March 14th in the school hall. All members are urged to be present.

Dorothy Klopeic.

A new liquid insecticide used by spraying contains millions of bacteria deadly to insects but harmless to persons and domestic animals.

Twelve pounds of dried lawn grass contain more vitamins than the amount of fruits and vegetables that an average person eats in a year.

Q. May I sell a Bond or give it away?
A. No. War Savings Bonds are not transferable.

Q. May a beneficiary redeem a Bond during the lifetime of the registered owner?
A. No. The Bond will be paid to the beneficiary by the Treasury only after the death of the owner. The beneficiary must first get the Treasury with proof of the owner's death.

Q. How much does a War Bond cost?
A. The price of War Bonds is 75 percent of their maturity value. For a \$25 denomination Bond, for example, you pay \$18.75 and at maturity you receive \$25. This is the easiest Bond you can buy.

Q. How do I receive my Bond?
A. If you buy over the counter for cash, it will be delivered at that time. If ordered by mail, it will be mailed to your address or to someone whom you designate.

Remember—the longer you keep War Bonds, the more valuable they become.

By Our Experts:
A. The price of War Bonds is 75 percent of their maturity value. For a \$25 denomination Bond, for example, you pay \$18.75 and at maturity you receive \$25. This is the easiest Bond you can buy.

Q. How do I receive my Bond?
A. If you buy over the counter for cash, it will be delivered at that time. If ordered by mail, it will be mailed to your address or to someone whom you designate.

Remember—the longer you keep War Bonds, the more valuable they become.

By Our Experts:
A. The price of War Bonds is 75 percent of their maturity value. For a \$25 denomination Bond, for example, you pay \$18.75 and at maturity you receive \$25. This is the easiest Bond you can buy.

Q. How do I receive my Bond?
A. If you buy over the counter for cash, it will be delivered at that time. If ordered by mail, it will be mailed to your address or to someone whom you designate.

Remember—the longer you keep War Bonds, the more valuable they become.

YOUR FEDERAL INCOME TAX

Moreover, all income from whatever source, unless specifically excluded by statute, must be reported in the return. The types of income specifically exempt are listed in the instructions accompanying the return form.

A person whose gross income does not exceed \$3,000, and consists wholly of salary or wages, dividends, interest, or annuities, may make a Simplified Return on Form 1040A, in which the tax due may be readily ascertained by reference to a table contained in the form.

A husband and wife living together on July 1 of the taxable year may file separate Simplified Returns if the gross income of each is from the prescribed sources and does not exceed \$3,000, or they may file a single joint return on that form if their combined income is from the prescribed sources and does not exceed \$3,000. A taxpayer may not, however, file a Simplified Return if the other spouse files a return on Form 1040.

Income To Be Reported

In preparing a Federal income tax return, income from whatever source, unless specifically exempt by statute, must be reported in the return. The types of income specifically exempt are listed in the instructions accompanying the return form.

In addition to salaries, wages, fees and commissions which must be reported, and other forms of compensation, must be included. A minister of the gospel must report all fees he receives for funerals, for masses, for baptisms, for marriages, and for other like services. If a person is paid in whole or in part for his services in anything other than money, the fair market value of whatever was received must be reported as income. This applies to the rental value of quarters furnished an employee as part of his compensation (with the exception of the rental value of parsonages furnished to ministers of the gospel), board and lodging furnished as part of an employee's compensation where the board and lodging is not provided primarily for the convenience of the employer.

Income must be reported whether received in hand or not; if there is "constructive receipt"; that is, if it has been credited to the account of, or set apart for, a taxpayer without any substantial limitation of restriction, and which may be drawn upon by him at any time. This applies to interest credited to a savings account, and subject to withdrawal during the year, to dividend checks received during the year, whether cashed or not, to interest coupons maturing during the year whether cashed or not (unless the bond is in default and no funds are available to pay the interest coupons), and the like.

Interest accumulated, or accrued, during the year, on War Savings Bonds may be treated by a taxpayer reporting his income on the cash basis either as income during the year, or the accrual may be deferred until the maturity of the bonds and reported as income then. However, a taxpayer on the cash basis who elects to report such income as it accrues must adhere to that method in all subsequent returns.

A farmer who trades or exchanges the produce of his farm for goods or services, must report as income the value of the goods or services received by such trade or exchange.

Alimony and separate maintenance payments periodically

received by a wife, subsequent to decree of divorce or of separate maintenance must be reported as income.

In the case of noncommissioned military and navy personnel, compensation for military or naval service, the extent of \$250 for a single person and \$300 in the case of married person or head of family, received during the year, may be excluded in reporting income. Also the amount contributed by the Government to the service man's "monthly family allowance" are in the nature of gifts by the Government and need not be included in income.

Preparation of Return

A Federal income tax return is a report to the Government of one's taxable income for the year. It is a statement required by law of all single persons, and all married persons not living with husband or wife, whose gross income for the year amounted to \$500 or more, and of all married persons living with husband or wife throughout the taxable year, whose combined gross income for the year was \$1,200 or more.

It is no longer required that returns be sworn to, but the taxpayer must make a declaration of the return that it is made under the penalties of perjury.

Income tax returns are kept on file and, under certain conditions, are subject to inspection by State officials in connection with the determination of State income tax liability, as well as by other law enforcement officers.

After a return has been filed, it is checked for accuracy by the Internal Revenue Service, and the taxpayer may be subject to examination or inquiry relative to matters connected with the return, or his income, and he may be asked for further substantiation of statements made in the return.

It is important, that persons subject to the income tax prepare complete and accurate returns, as required, both in their own interest and in the interest of economy in the administration of the law. As an aid in accurate filing of returns, taxpayers should keep a record of income received during the year, and at the time of preparing a return they should carefully read the instructions accompanying the return form. Employees receiving Statements of Victory Tax Withheld should retain these receipts for evidence in supporting the claim for credit for Victory tax withheld.

When and Where To File Returns

For individuals generally, income tax returns for the calendar year 1942 must be filed not later than midnight of March 15th, 1943, and they should be filed as soon as possible after Jan. 1, 1943. Some individuals, operating business keep their books on a fiscal year basis, that is, for a 12-month period ending on the last day of some month other than December, and returns of such individuals are due on or before the 15th day of the third month following the close of their fiscal year.

Individuals who have been outside the Americas continually for a period of 90 days or more are allowed an extension of time amounting to the period of time of the residence outside the Americas, plus 90 days (but not beyond the 15th day of the third month following the close of the present year), in which to file their income tax return. Also, an in-

BROOKLYNITE PROMOTED

Brooklyn, N. Y. — News has been received that Edward Jakowatz has recently been promoted to Corporal, and is at present assigned to Army Air Base in Hyannis, Mass. Corporal Jakowatz, better known as Smiling Eddy, is well known and liked by our Slovenian people. We all wish him luck and Godspeed home. Eddy is the son of Mr. and Mrs. T. Jakowatz of Ridgewood.

Pvt. Joseph Zagar of Ridgewood has been assigned to the Medical Unit in Camp T. Robinson in Arkansas. From what Joe has to say in his letters, he is very satisfied with his duties and likes army life. Joe, one of the most active members of St. Joseph's Society, No. 57, held the office of treasurer and secretary for several years. His induction into the armed forces was quite a loss to our society. He was also an active member of the St. Joseph's Boosters Bowling Club. Pvt. Zagar is the son of Mrs. Zagar of Ridgewood, and brother of John Zagar, also a member of our society and the bowling club. While John is trying to take the place of Joe at home, Joe is doing his part in serving our country.

Reporter.

CANONSBURG LASSIE LEAGUE

Canonsburg, Penna. — The Colonels of the local KSKJ Girls' Duck Pin league swept two games from the Lieutenants and the Majors and Generals fought to a split in games played here last week.

Taking the first game by a comfortable margin, 248 to 198, the Colonels were extended in the final game to take the sweep by a one-pin margin in a 214-213 contest. Anna Marie Potocar led the Colonels with a two-game total of 238 while Vic Tutin led the losers with a 236 total.

In the Majors-Generals fray, the Majors ruled supreme in the opening tilt by taking a 498-476 contest, but gave way to the Generals in the final set by losing 485-479. Julia Kolvitch turned in the day's high total by leading the Majors with a 296 two-game total as Ann Marcischak led the Generals with a 288 total.

dividual who is a prisoner of war or otherwise detained by an enemy country or by enemy forces, or who is in the military or naval forces of the United States serving on sea duty or outside the continental United States, is allowed until the 15th day of the third month following the month in which such status ceases or the present war is terminated, whichever is earlier, to file return and make payment of tax.

In unusual circumstances a resident individual may be allowed an extension within which to file a return upon application to the collector of internal revenue for his district, if appropriate reasons are shown. If the extension is allowed, the taxpayer is subject to an interest charge of 6 per cent per annum on the amount of tax payable, from the original due date until paid.

Returns must be filed with the collector of internal revenue for the district in which the taxpayer maintains his legal residence or place of business. Taxpayers with no legal residence or place of business should mail their returns to the collector of internal revenue, Baltimore, Md. If returns are filed by mail, they should be mailed in ample time to reach the collector's office on or before the due date.

Buy Defense Bonds and Stamps